Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1093/2010,**

24. november 2010,

millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ

(ELT L 331, 15.12.2010, lk 12)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1022/2013, 22. oktoober 2013	L 287	5	29.10.2013
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/17/EL, 4. veebruar 2014	L 60	34	28.2.2014

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1093/2010,

24. november 2010,

millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) 2007. ja 2008. aasta finantskriisi tulemusel on ilmsiks tulnud finantsjärelevalve olulised puudused üksikjuhtudel ja finantssüsteemis üldiselt. Riigi tasandil toimivad järelevalvemudelid jäävad maha finantssektori globaliseerumisest ning Euroopa integreeritud ja omavahel ühendatud finantsturgudest, kus paljud finantseerismisasutused tegutsevad piiriüleselt. Kriis tõi esile puudused liikmesriikide järelevalveasutuste vahelises koostöös, koordineerimises, liidu õiguse ühtses kohaldamises ja usalduses.

(2) Enne finantskriisi ja selle ajal on Euroopa Parlament kutsunud üles liikuma integreerituma Euroopa järelevalve suunas, et tagada tõeliselt võrdsed võimalused kõikidele osalejatele liidu tasandil ning kajastada suurenevat finantsturgude integreerumist liidus

([1]) ELT C 13, 20.1.2010, lk 1.
([2]) 22. jaanuari 2010. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([3]) Euroopa Parlamendi 22. septembri 2010. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. novembri 2010. aasta otsus.

▼B

(13. aprilli 2000. aasta resolutsioonis komisjoni teatise „Finantsturgude raamistiku rakendamine: tegevuskava” kohta, ([1]) 21. novembri 2002. aasta resolutsioonis usaldatavusnormatiivide järelevalve eeskirjade kohta Euroopa Liidus, ([2]) 11. juuli 2007. aasta resolutsioonis valge raamatu: finantsteenuste poliitika (2005–2010) kohta, ([3]) 23. septembri 2008. aasta resolutsioonis koos soovitustega riskifondide ja erakapitali investeerimisfondide kohta komisjonile ([4]) ja 9. oktoobri 2008. aasta resolutsioonis, millega esitatakse soovitused komisjonile Lamfalussy protsessi järelmeetmete kohta: edaspidine järelevalvestruktuur, ([5]) 22. aprilli 2009. aasta seisukohas muudetud ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) ([6]) ja 23. aprilli 2009. aasta seisukohas ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus reitinguagentuuride kohta) ([7]).

(3) 2008. aasta novembris tegi komisjon kõrgetasemelisele töörühmale, mida juhtis Jacques de Larosière, ülesandeks koostada soovitused selle kohta, kuidas tugevdada Euroopa järelevalvekorda nii, et kodanike huvid oleksid paremini kaitstud ning usaldus finantssüsteemi taastuks. Oma 25. veebruaril 2009. aastal esitatud lõpparuandes (de Larosière'i aruanne) soovitas kõrgetasemeline töörühm, et tulevaste finantskriiside ohu ja nende võimaliku mõju vähendamiseks tuleb tõhustada järelevalveraamistikku. Töörühm soovitas reformida liidu finantssektori järelevalve struktuuri. Töörühm jõudis samuti järeldusele, et tuleks luua Euroopa Finantsjärelevalveasutuste Süsteem, kuhu kuuluvad kolm Euroopa järelevalveasutust (üks pangandussektoris, üks väärtpaberisektoris ning üks kindlustus- ja tööandjapensionide sektoris) ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Aruandes esitati ekspertide arvates vajalikud reformid, millega tuleb viivitamatult alustada.

(4) Komisjon tegi 4. märtsi 2009. aasta teatises „Euroopa majanduse elavdamine” ettepaneku koostada selliste õigusaktide eelnõud, millega luuakse Euroopa Finantsjärelevalve Süsteem ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Komisjon esitas 27. mai 2009. aasta teatises „Euroopa finantsjärelevalve” üksikasjalikumalt sellise uue järelevalveraamistiku võimaliku struktuuri, kajastades de Larosière'i aruande peamist eesmärki.

(5) Euroopa Ülemkogu kiitis oma 19. juuni 2009. aasta järeldustes heaks kolmest uuest Euroopa järelevalveasutusest koosneva Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi loomise. Kõnealuse süsteemi eesmärk oleks parandada liikmesriikide järelevalvekorra kvaliteeti ja sidusust, tõhustada piiriüleste kontsernide järelevalvet ning kehtestada ühtne Euroopa eeskirjade kogumik, mida kohaldatakse siseturul kõikide finantseerimisasutuste suhtes. Euroopa

([1]) EÜT C 40, 7.2.2001, lk 453.
([2]) ELT C 25 E, 29.1.2004, lk 394.
([3]) ELT C 175 E, 10.7.2008, lk 392.
([4]) ELT C 8 E, 14.1.2010, lk 26.
([5]) ELT C 9 E, 15.1.2010, lk 48.
([6]) ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 214.
([7]) ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 292.

▼B

Ülemkogu rõhutas, et Euroopa järelevalveasutustel peaks olema õigus teostada järelevalvet ka reitinguagentuuride üle, ja kutsus komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi rolli kohta kriisiolukordades, märkides samas, et Euroopa järelevalveasutuste otsused ei tohiks mõjutada liikmesriikide eelarvepädevust.

(6) Euroopa Ülemkogu leppis 17. juunil 2010 kokku, et „liikmesriigid peaksid võtma kasutusele finantseerimisasutuste suhtes kehtestatavate tasude ja maksude süsteemid, et tagada koormuse õiglane jagamine ja kehtestada stiimulid süsteemse riski piiramiseks. Sellised tasud või maksud peaksid olema osa usaldusväärsest kriisi lahendamise raamistikust. Kõnealuste tasude ja maksude põhiomaduste osas on vaja kiirelt teha täiendavat tööd ning hoolikalt tuleks analüüsida võrdsete tingimuste tagamisega seonduvaid küsimusi ja erinevate regulatiivsete meetmete kumulatiivset mõju.”

(7) Finants- ja majanduskriis ohustab tõsiselt finantssüsteemi stabiilsust ja siseturu toimimist. Stabiilse ja usaldusväärse finantssüsteemi taastamine ja säilitamine on vältimatu eeltingimus usalduse ja ühtsuse säilitamiseks siseturul ning seeläbi selliste tingimuste tagamiseks ja parandamiseks, mida on vaja täielikult integreeritud ja hästi toimiva finantsteenuste siseturu loomiseks. Tugevasti integreeritud finantsturud pakuvad paremaid riskide hajutamise ja rahastamise võimalusi ning aitavad seega parandada majanduse kohanemisvõimet kriisiolukordades.

(8) Euroopa järelevalveasutuste komiteede senises raamistikus ei suuda liit enamat saavutada. Liit ei saa lubada olukorda, kus puudub mehhanism, millega tagada, et liikmesriikide järelevalveasutused teeksid piiriüleste finantseerimisasutuste jaoks parimaid võimalikke järelevalvealaseid otsuseid; kus koostöö ja teabevahetus liikmesriikide järelevalveasutuste vahel ei ole piisav; kus liikmesriikide järelevalveasutuste ühismeetmete võtmine on keeruline, kuna arvesse tuleb võtta erinevaid õiguslikke ja järelevalvealaseid nõudeid; kus siseriiklikud lahendused on sageli ainus teostatav võimalus probleemide lahendamiseks liidu tasandil ning kus samu õigusakte tõlgendatakse erinevalt. Tuleks luua Euroopa

▼B

Finantsjärelevalve Süsteem kõnealuste puuduste kõrvaldamiseks ja kooskõlas eesmärgiga luua liidus ühtne ja stabiilne finantsteenuste turg, ühendades liikmesriikide järelevalveasutused liidu tugevasse võrgustikku.

(9) Euroopa Finantsjärelevalve Süsteem peaks olema liikmesriikide ja liidu järelevalveasutuste integreeritud võrgustik, mille ülesehituse kohaselt teostatakse igapäevast järelevalvet liikmesriigi tasandil. Samuti peaks see aitama ühtlustada ja ühtsemalt kohaldada finantseerimisasutusi ja finantsturgusid käsitlevaid eeskirju kogu liidus. Lisaks Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve") tuleks asutada Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) ning Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee"). Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks käesolevas määruses ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1092/2010 ([1]) sätestatud ülesannete täitmise eesmärgil kuuluma Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi.

(10) Euroopa järelevalveasutused peaksid asendama komisjoni otsusega 2009/78/EÜ ([2]) loodud Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee, komisjoni otsusega 2009/79/EÜ ([3]) loodud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Komitee ning komisjoni otsusega 2009/77/EÜ ([4]) loodud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komitee ning võtma üle kõnealuste komiteede kõik ülesanded ja kohustused, sealhulgas vajaduse korral jätkama käimasolevat tööd ja käimasolevaid projekte. Iga Euroopa järelevalveasutuse tegevus tuleks selgelt kindlaks määrata. Euroopa järelevalveasutused peaksid oma tegevusest aru andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Kui kõnealune tegevus on seotud ühiskomitee kaudu koordineeritud valdkondadevahelise küsimusega, peaksid Euroopa järelevalveasutused sellest aru andma ühiskomitee kaudu.

(11) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks aitama parandada siseturu toimimist, tagades sealhulgas eelkõige reguleerimise ja järelevalve kõrge, tõhusa ja ühtse taseme, võttes arvesse kõigi liikmesriikide erinevaid huve ja finantseerimisasutuste olemuslikke erinevusi. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks kaitsma selliseid üldisi huve nagu finantssüsteemi stabiilsus, turgude ja finantstoodete läbipaistvus ning hoiustajate ja investorite kaitsmine. Samuti peaks Euroopa Pangandusjärelevalve hoidma ära õigusnormide erinevuste ärakasutamist (regulatiivne arbitraaž) ja tagama kõigile võrdsed võimalused ning tõhustama rahvusvahelist järelevalvealast koostööd, et sellest saaks kasu kogu majandus, sealhulgas finantseerimisasutused ja muud sidusrühmad ning tarbijad ja

([1]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.
([2]) ELT L 25, 29.1.2009, lk 23.
([3]) ELT L 25, 29.1.2009, lk 28.
([4]) ELT L 25, 29.1.2009, lk 18.

▼B

töötajad. Euroopa Pangandusjärelevalve ülesanded peaksid hõlmama ka järelevalvealase lähenemise edendamist ning liidu institutsioonidele nõu andmist panganduse, maksete, e-raha reguleerimise ja järelevalve valdkonnas, samuti ettevõtete üldjuhtimise, auditeerimise ja finantsaruandluse küsimusi. Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks anda teatud vastutus seoses olemasolevate ja uute finantstegevustega.

(12) Euroopa Pangandusjärelevalvel peaks samuti olema võimalik ajutiselt keelustada või piirata teatavaid finantstegevusi, mis ohustavad finantsturgude nõuetekohast toimimist või terviklikkust või liidu kogu finantssüsteemi või selle osa stabiilsust käesolevas määruses osutatud seadusandlikes aktides määratletud juhtudel ja sätestatud tingimustel. Kui ajutine keelustamine on vajalik eriolukorra tõttu, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve toimima kooskõlas käesoleva määrusega ning selles sätestatud tingimustel. Juhtudel, kui teatavate finantstegevuste ajutisel keelustamisel või piiramisel on valdkonnaülene mõju, tuleks valdkondlike õigusaktidega ette näha, et Euroopa Pangandusjärelevalve peaks, kui see on asjakohane, ühiskomitee kaudu konsulteerima Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) ning Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ja koordineerima nendega oma tegevust.

(13) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks võtma nõuetekohaselt arvesse oma tegevuse mõju konkurentsile ja uuendustegevusele siseturul, liidu ülemaailmsele konkurentsivõimele, rahalisele kaasamisele ning liidu uuele tööhõive ja majanduskasvu strateegiale.

(14) Oma ülesannete täitmiseks peaks Euroopa Pangandusjärelevalve olema halduslikult ja rahaliselt sõltumatu juriidiline isik.

(15) Tuginedes rahvusvaheliste organite tööle, tuleks süsteemset riski määratleda kui finantssüsteemi häire riski, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed siseturule ja reaalmajandusele. Igasugused finantsvahendajad, turud ja infrastruktuurid võivad potentsiaalselt omada teatavat süsteemset tähtsust.

(16) Piiriülene risk on kogu liidu või selle osade majandusliku tasakaalu häiretest või finantstõrgetest tulenev risk, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed kahe või enama liikmesriigi ettevõtjate vahelistele tehingutele, siseturu toimimisele või liidu või mõne selle liikmesriigi avaliku sektori rahandusele.

▼B

(17) Euroopa Liidu Kohus kinnitas kohtuasjas C-217/04 (Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu) 2. mail 2006 tehtud otsuses, et „mitte miski EÜ asutamislepingu artikli 95 [nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikkel 114] sõnastuses ei luba järeldada, et meetmed, mis ühenduse seadusandja on vastu võtnud sellele artiklile tuginedes, peavad oma adressaatide osas piirduma üksnes liikmesriikidega. Mainitud seadusandja hinnangul võib osutuda vajalikuks ühenduse asutuse loomine, mille ülesanne on aidata ühtlustamisprotsessile kaasa olukordades, kus antud sättel põhinevate õigusaktide ühetaolise rakendamise ja kohaldamise hõlbustamiseks tundub kohane võtta vastu soovituslikke täiendavaid ja raammeetmeid.” ([1]) Euroopa Pangandusjärelevalve eesmärk ja ülesanded, milleks on aidata liikmesriikide pädevaid järelevalveasutusi liidu eeskirjade ühtsel tõlgendamisel ja kohaldamisel ning edendada finantsintegratsiooniks vajalikku finantsstabiilsust, on tihedalt seotud finantsteenuste siseturgu käsitleva liidu õigustiku eesmärkidega. Seepärast tuleb Euroopa Pangandusjärelevalve asutada ELi toimimise lepingu artikli 114 alusel.

(18) Järgmised seadusandlikud aktid näevad ette liikmesriikide pädevate asutuste ülesanded, sealhulgas nende omavahelise koostöö ja koostöö komisjoniga: Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta, ([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/49/EÜ investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta ([3]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/19/EÜ hoiuste tagamise skeemide kohta ([4]).

(19) Käesoleva määrusega hõlmatud valdkonda reguleerivate liidu õigusaktide hulka kuuluvad ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet, ([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/78/EÜ kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta, ([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1781/2006 raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta, ([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv nr 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, ([8]) ning asjakohased osad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivist 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja

([1]) Euroopa Kohtu lahendid 2006, lk I-03771, lõige 44.
([2]) ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.
([3]) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.
([4]) EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5.
([5]) ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.
([6]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.
([7]) ELT L 345, 8.12.2006, lk 1.
([8]) ELT L 267, 10.10.2009, lk 7.

▼B

terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta, ([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiivist 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust, ([2]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivist 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ([3]).

(20) Soovitav on, et Euroopa Pangandusjärelevalve edendaks ühtset lähenemisviisi hoiuste tagamise valdkonnas, et tagada hoiustajatele võrdsed võimalused ja hoiustajate võrdne kohtlemine kogu liidus. Kuna hoiuste tagamise skeemide rakendamise üle teostatakse liikmesriikides kontrolli, aga mitte finantsjärelevalvet, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus kasutada käesoleva määruse kohaseid volitusi seoses hoiuste tagamise skeemi ja selle haldajaga.

(21) Vastavalt Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile lisatud deklaratsioonile (nr 39) Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping”) artikli 290 kohta nõuab regulatiivsete tehniliste standardite väljatöötamine tehniliste eriteadmiste abi finantsteenuste valdkonnale spetsiifilises vormis. On vaja, et Euroopa Pangandusjärelevalvel võimaldatakse pakkuda selliseid eriteadmisi, sealhulgas ka standardite või nende osade kohta, mis ei põhine Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud tehnilise standardi eelnõul.

(22) Selleks et kehtestada finantsteenuste ühtlustatud regulatiivsed tehnilised standardid ja tagada ka ühtsete eeskirjade abil võrdsed võimalused ning hoiustajate, investorite ja tarbijate piisav kaitse kogu liidus, on vaja kehtestada tõhus mehhanism. Kuna Euroopa Pangandusjärelevalvel on põhjalikud eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada liidu õiguses kindlaksmääratud valdkondades välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid.

(23) Komisjon peaks kinnitama kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud delegeeritud õigusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290, et anda neile siduv õigusjõud. Neis tohiks muudatusi teha vaid väga üksikute erakorraliste asjaolude ilmnedes, kuna Euroopa Pangandusjärelevalve puutub pidevalt kokku finantsturgudega ning tunneb kõige paremini nende

([1]) ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.
([2]) EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16.
([3]) ELT L 319, 5.12.2007, lk 1.

▼B

igapäevast toimimist. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid muudetaks juhul, kui need ei ole kooskõlas liidu õigusega, ei järgi proportsionaalsuse põhimõtet või on vastuolus finantsteenuste sisuturu aluspõhimõtetega, mis on kajastatud finantsteenuseid käsitlevas liidu õigustikus. Komisjon ei tohiks muuta Euroopa Pangandusjärelevalve poolt koostatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude sisu ilma seda Euroopa Pangandusjärelevalvega eelnevalt kooskõlastamata. Kõnealuste standardite kiire ja sujuva vastuvõtmise tagamiseks tuleks kehtestada tähtaeg, mille jooksul komisjon peab tegema regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kinnitamist käsitleva otsuse.

(24) Arvestades Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilisi eriteadmisi valdkondades, kus oleks vaja töötada välja regulatiivsed tehnilised standardid, tuleks võtta teadmiseks komisjoni kavatsus võtta vastavate delegeeritud õigusaktide vastuvõtmisel üldjuhul aluseks Euroopa Pangandusjärelevalve poolt komisjonile esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud. Juhul, kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei esita regulatiivse tehnilise standardi eelnõud asjakohases seadusandlikus aktis sätestatud tähtaja jooksul, peaks siiski olema tagatud, et saavutatakse volituste delegeerimise eesmärk ja säilitatakse otsustusprotsessi tõhusus. Seepärast peaks komisjonil olema sellistel juhtudel volitused võtta vastu regulatiivsed tehnilised standardid Euroopa Pangandusjärelevalve koostatud eelnõu puudumisel.

(25) Komisjonil peaksid olema ka volitused rakenduslike tehniliste standardite vastuvõtmiseks rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291.

(26) Valdkondades, kus regulatiivseid või rakenduslikke tehnilisi standardeid ei kohaldata, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus esitada suuniseid ja soovitusi liidu õiguse kohaldamise kohta. Selleks et suurendada läbipaistvust ja tagada, et liikmesriikide järelevalveasutused järgiksid kõnealuseid suuniseid ja soovitusi, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema võimalik avalikustada põhjused, miks järelevalveasutus neid suuniseid ja soovitusi ei järgi.

(27) Liidu õiguse nõuetekohane ja täielik kohaldamine on tähtsaim eeldus selleks, et tagada finantsturgude terviklikkus, läbipaistvus, tõhusus ja nõuetekohane toimimine, finantssüsteemi stabiilsus ning võrdsed konkurentsitingimused finantseerimisasutustele kogu liidus. Seepärast tuleks kehtestada mehhanism, mille kohaselt Euroopa Pangandusjärelevalve käsitleb liidu õiguse mittekohaldamise või ebaõige kohaldamise juhtusid selle rikkumisena. Kõnealust mehhanismi tuleks kohaldada valdkondades, kus liidu õigusega on kindlaks määratud selged ja tingimusteta kohustused.

▼B

(28) Proportsionaalsete meetmete võtmiseks liidu õiguse ebaõige või ebapiisava kohaldamise korral tuleks kohaldada kolmeastmelist mehhanismi. Esiteks peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus uurida juhtusid, mil liikmesriikide ametiasutused oma järelevalvetegevuses täidavad liidu õigusega kehtestatud kohustusi väidetavalt ebaõigelt või ebapiisavalt, kusjuures uurimise tulemuste põhjal esitaks Euroopa Pangandusjärelevalve soovituse. Kui liikmesriigi pädev asutus ei järgi kõnealust soovitust, peaks komisjonil teiseks olema õigus anda Euroopa Pangandusjärelevalve soovitust arvesse võttes välja ametlik arvamus, milles nõutakse, et pädev asutus võtaks vajalikke meetmeid liidu õiguse järgimise tagamiseks.

(29) Kolmandaks, kui asjaomane pädev asutus jätkuvalt ei suuda võtta teatavaid meetmeid, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve viimase abinõuna saama vastu võtta konkreetsele finantseerimisasutustele adresseeritava otsuse. Selline pädevus peaks piirduma erandjuhtudega, mil pädev asutus ei järgi talle adresseeritud ametlikku arvamust ja mille korral liidu õigus on kehtivate või tulevaste liidu määruste kohaselt finantseerimisasutuste suhtes vahetult kohaldatav.

(30) Finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi stabiilsust ähvardavate tõsiste ohtude korral tuleb viivitamata ja kooskõlastatult võtta meetmeid liidu tasandil. Seepärast peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus nõuda, et liikmesriikide järelevalveasutused võtaksid eriolukorra leevendamiseks teatavaid erimeetmeid. Eriolukorra olemasolu kindlakstegemise õigus tuleks anda nõukogule pärast sellekohase taotluse saamist mis tahes Euroopa järelevalveasutuselt, komisjonilt või Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogult.

(31) Euroopa Pangandusjärelevalvel peaks olema õigus nõuda, et liikmesriikide järelevalveasutused võtaksid eriolukorra leevendamiseks erimeetmeid. Euroopa Pangandusjärelevalve poolt sellega seoses võetavad meetmed ei tohiks mõjutada ELi toimimise lepingu artiklis 258 sätestatud komisjoni volitusi algatada asjaomase järelevalveasutuse asukohaliikmesriigi vastu rikkumismenetlus, kui selle liikmesriigi järelevalveasutus ei ole võtnud selliseid meetmeid, ning see ei tohiks mõjutada komisjoni õigust taotleda sellises olukorras ajutiste meetmete võtmist Euroopa Liidu Kohtu menetluses. Samuti ei tohiks see mõjutada liikmesriigi mis tahes vastutust, mis tal võib olla tulenevalt Euroopa Liidu Kohtu praktikast, kui liikmesriigi järelevalveasutus ei võta Euroopa Pangandusjärelevalve nõutud meetmeid.

(32) Selleks et tagada tõhus ja tulemuslik järelevalve ning eri liikmesriikide järelevalveasutuste seisukohtade arvessevõtmine, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus siduvalt lahendada piiriüleste olukordade puhul pädevate asutuste vahelisi erimeelsusi, sealhulgas järelevalvekolleegiumides. Tuleks ette näha lepitusetapp, mille jooksul pädevatel asutustel on võimalus jõuda kokkuleppele. Euroopa Pangandusjärelevalve pädevusse peaksid kuuluma erimeelsused, mis on seotud kas selliste meetmete menetluse või sisuga, mida liikmesriigi pädev asutus võtab või

▼B

jätab võtmata käesolevas määruses osutatud õiguslikult siduvates liidu õigusaktides täpsustatud juhtudel. Sellises olukorras peaks ühel asjaomastest järelevalveasutustest olema õigus edastada küsimus Euroopa Pangandusjärelevalvele, kes peaks toimima kooskõlas käesoleva määrusega. Euroopa Pangandusjärelevalvel peaks olema õigus nõuda asjaomastelt pädevatelt asutustelt konkreetsete meetmete võtmist või meetmetest hoidumist, et lahendada küsimus liidu õiguse järgimise tagamiseks, millega kaasnevad asjaomase pädeva asutuse jaoks siduvad kohustused. Kui pädev asutus ei täida talle adresseeritud lepitusotsust, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus võtta vastu vahetult finantseerimisasutustele adresseeritavaid otsuseid valdkondades, kus liidu õigus on nende suhtes vahetult kohaldatav. Sellise otsuse vastuvõtmise õigust tuleks kasutada vaid viimase abinõuna ning üksnes selleks, et tagada liidu õiguse korrektne ja ühetaoline kohaldamine. Juhtudel, kui asjaomased liidu õigusaktid annavad kaalutlusõiguse liikmesriikide pädevatele asutustele, ei saa otsuse tegemine Euroopa Pangandusjärelevalve poolt asendada selle kaalutlusõiguse liidu õigusega kooskõlas olevat kasutamist.

(33) Kriis on näidanud, et praegune riikide ametisasutuste vahelise koostöö süsteem, mille volitused on piiratud konkreetsetele liikmesriikidele, ei ole piisav piiriüleselt tegutsevate finantseerimisasutuste puhul.

(34) Ekspertrühmad, mida liikmesriigid on loonud kriisi põhjuste uurimiseks ja soovituste tegemiseks finantssektori paremaks reguleerimiseks ja järelevalveks, on kinnitanud, et praegune kord ei ole hea alus liidus tegutsevate piiriüleste finantseerimisasutuste tulevaseks reguleerimiseks ja järelevalveks.

(35) De Larosière'i aruandes on märgitud, et „põhimõtteliselt on meil kaks valikut: esimene on „igaüks enda eest" ehk naabrite paljaskoorimise strateegia ning teine on tõhustatud, pragmaatiline ja mõistlik Euroopa koostöö, mis on kõigile kasulik ja säilitab avatud maailmamajanduse. See tooks endaga kaasa vaieldamatu majandusliku kasu".

(36) Järelevalvekolleegiumidel on oluline roll tõhusa, tulemusliku ja järjepideva järelevalve teostamisel piiriüleselt tegutsevate finantseerimisasutuste üle. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks aitama edendada ja kontrollida järelevalvekolleegiumide töö tõhusust, tulemuslikkust ja järjepidevust ning sellega seoses peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema keskne roll selle tagamisel, et piiriüleste finantseerimisasutuste järelevalvekolleegiumide toimimine oleks järjepidev ja sidus kogu liidus. Seepärast peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus osaleda järelevalvekolleegiumide töös, et ratsionaliseerida nende toimimist, lihtsustada teabevahetust ning edendada järelevalvekolleegiumide lähenemist ja

▼B

nende tegutsemise järjepidevust liidu õiguse kohaldamisel. Ka de Larosière'i aruandes öeldakse, et „tuleb vältida eri järelevalvetavadest tingitud konkurentsimoonutusi ja õigusnormide erinevuste ärakasutamist (regulatiivset arbitraaži), sest need võivad kahjustada finantsstabiilsust – muu hulgas ergutades finantstegevuse üleviimist nõrga järelevalvega riikidesse. Järelevalvesüsteem peab mõjuma õiglase ja tasakaalustatuna."

(37) Lähenemine kriiside ennetamise, ohjamise ja lahendamise valdkonnas, sealhulgas rahastamismehhanismide osas on vajalik, et tagada asjaomaste kulude arvessevõtmine finantssüsteemi poolt ning et liikmesriikide asutused oleksid võimelised saneerima ja likvideerima raskustesse sattunud finantseerimisasutusi, minimeerides samas pankrottide mõju finantssüsteemile, maksumaksjate raha kasutamist pankade päästmiseks ja avaliku sektori ressursside kasutamist, piirates majandusele tekitatavat kahju ning koordineerides riiklike saneerimis- ja likvideerimismeetmete kohaldamist. Sellega seoses on ülimalt oluline töötada välja ühine eeskirjade kogum, mis hõlmaks terviklikku vahendite kogumit raskustesse sattunud pankade probleemide ennetamiseks ja nende saneerimiseks ning likvideerimiseks, et eelkõige käsitleda suurte, piiriüleste või omavahel ühendatud finantseerimisasutustega seotud kriisiolukordi, ning tuleks hinnata vajadust anda Euroopa Pangandusjärelevalvele vastavad täiendavad volitused ja seda, kuidas pangad ja hoiuasutused saaksid hoiustajate kaitset rohkem tähtsustada.

(38) Direktiivi 94/19/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiivi 97/9/EÜ (investeeringute tagamise skeemide kohta) ([1]) käimasoleva läbivaatamise käigus võetakse teadmiseks komisjoni kavatsus pöörata erilist tähelepanu vajadusele tagada edasine ühtlustamine kogu liidus. Samuti võetakse teadmiseks komisjoni kavatsus analüüsida kindlustussektori puhul võimalust võtta kasutusele liidu eeskirjad, mis kaitseksid kindlustusvõtjaid kindlustusandja raskustesse sattumise korral. Euroopa järelevalveasutustel peaks olema kõnealustes valdkondades oluline roll ning neile tuleks anda asjakohased volitused seoses tagatisskeemide Euroopa süsteemidega.

(39) Ülesannete ja kohustuste delegeerimine võib olla järelevalveasutuste võrgustiku tõhusa toimimise tagamiseks kasulik vahend, et vähendada järelevalvealaste ülesannete kattuvust ja edendada koostööd ning sellega kiirendada järelevalvemenetlust ja vähendada finantseerimisasutuste halduskoormust. Seepärast tuleks käesoleva määrusega sõnaselgelt kehtestada sellise delegeerimise õiguslik alus. Liikmesriigid peaksid järgima üldreeglit, et delegeerimine peaks olema lubatud, kuid neil peaks samas olema

([1]) EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22.

▼B

võimalik kehtestada eritingimused kohustuste delegeerimise suhtes, nt seoses delegeerimiskokkulepetest informeerimise ja teavitamisega. Ülesannete delegeerimise puhul täidab vastutava asutuse ülesandeid Euroopa Pangandusjärelevalve või teine järelevalveasutus, samas kui järelevalvealaste otsustega seotud vastutus jääb delegeeriva asutuse kanda. Kohustuste delegeerimise korral peaks Euroopa Pangandusjärelevalve või volitatud teine järelevalveasutus saama võtta delegeeriva asutuse asemel ja oma nimel vastu otsuseid teatavates järelevalvealastes küsimustes. Delegeerimisel tuleb juhinduda põhimõttest, mille kohaselt antakse järelvalvepädevus järelevalveasutusele, kellel on parimad tingimused kõnealuses küsimuses meetmete võtmiseks. Kohustuste ümberjaotamine võiks olla asjakohane näiteks mastaabi- või mitmekülgsussäästu saavutamiseks, konsolideerimisgruppide ühtse järelevalve tagamiseks ja tehniliste eriteadmiste optimaalseks kasutamiseks liikmesriikide järelevalveasutuste vahel. Delegeeriv asutus ja teised pädevad asutused peaksid tunnustama volitatud asutuse otsuseid määravana, kui need ei ületa delegeerimise piire. Asjakohaste liidu õigusaktidega võiks veelgi täpsustada kokkulepetel põhineva kohustuste ümberjaotamise põhimõtteid. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks lihtsustama ja jälgima mis tahes sobival viisil delegeerimiskokkulepete sõlmimist liikmesriikide järelevalveasutuste vahel.

Euroopa Pangandusjärelevalvet tuleks eelnevalt teavitada kavandatavatest delegeerimiskokkulepetest, et Euroopa Pangandusjärelevalve saaks vajaduse korral esitada selle kohta oma arvamuse. Selliste kokkulepete avaldamine tuleks tsentraliseerida, et tagada õigeaegne, läbipaistev ja kergesti juurdepääsetav teave kõigile asjaomastele isikutele. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks delegeerimise ja delegeerimiskokkulepete valdkonnas välja selgitama head tavad ja neid levitama.

(40) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks aktiivselt edendama järelevalvealast lähenemist kogu liidus, et kujundada välja ühine järelevalvekultuur.

(41) Vastastikused eksperdihinnangud on tõhus ja tulemuslik vahend järelevalveasutuste võrgustiku sidususe edendamisel. Seepärast peaks Euroopa Pangandusjärelevalve selliste vastastikuste eksperdihinnangute tarbeks välja töötama metoodikaraamistiku ja viima kõnealuseid hindamisi läbi korrapäraselt. Vastastikustes eksperdihinnangutes ei tuleks keskenduda ainult järelevalvetavade lähendamisele, vaid samuti järelevalveasutuste suutlikkusele tagada kõrgekvaliteedilised järelevalvetulemused ning pädevate asutuste

▼B

sõltumatuse hindamisele. Vastastikuste eksperdihinnangute tulemused tuleks avalikustada kokkuleppel selle pädeva asutusega, kelle kohta hinnang koostati. Samuti tuleks teha kindlaks ja avalikustada parimad tavad.

(42) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks aktiivselt edendama liidu kooskõlastatud järelevalvetegevust, eelkõige et tagada finantsturgude nõuetekohane toimimine ja terviklikkus ning liidu finantssüsteemi stabiilsus. Lisaks volitustele võtta meetmeid eriolukordades, tuleks Euroopa Pangandusjärelevalvele teha ülesandeks üldine koordineerimine Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi raames. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks eelkõige keskenduma sujuva teabevahetuse tagamisele pädevate asutuste vahel.

(43) Finantsstabiilsuse tagamiseks on vaja varakult kindlaks teha suundumused, võimalikud riskid ja nõrgad kohad mikrotasandil ning piiriülesel ja valdkonnaülesel tasandil. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks korrapäraselt ja vajaduse korral konkreetsetel juhtudel jälgima ja hindama selliseid arengutendentse oma pädevusvaldkonnas ja vajaduse korral teavitama Euroopa Parlamenti, nõukogu, komisjoni, teisi Euroopa järelevalveasutusi ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Samuti peaks Euroopa Pangandusjärelevalve koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga algatama ja koordineerima kogu liitu hõlmavaid stressiteste, mida viiakse läbi selleks, et hinnata finantseerimisasutuste kohanemisvõimet ebasoodsate turusuundumuste korral, ja tagama, et selliste testide läbiviimisel kohaldatakse liikmesriikide tasandil võimalikult ühtset metoodikat. Oma ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks peaks Euroopa Pangandusjärelevalve tegema turgude majandusanalüüse ning võimalike turusuundumuste mõju analüüse.

(44) Võttes arvesse finantsteenuste üleilmastumist ja rahvusvaheliste standardite üha suuremat tähtsust, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve edendama dialoogi ja koostööd järelevalveasutustega väljaspool liitu. Euroopa Pangandusjärelevalvel peaksid olema volitused kontaktide loomiseks ja halduskokkulepete sõlmimiseks kolmandate riikide järelevalve- ja haldusasutuste ning rahvusvaheliste organisatsioonidega, austades täielikult liikmesriikide ja liidu institutsioonide olemasolevaid ülesandeid ja pädevusi. Euroopa Pangandusjärelevalve töös peaks olema võimalik osaleda riikidel, kes on sõlminud liiduga lepingu, millega nad on võtnud vastu ja kohaldavad liidu õigust, ning Euroopa Pangandusjärelevalvel peaks olema võimalik teha koostööd kolmandate riikidega, kes kohaldavad liidu õigusega samaväärsena tunnustatud õigust.

(45) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks olema Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni sõltumatu nõuandev organ oma pädevusvaldkonnas. Ilma et see piiraks asjaomaste pädevate asutuste pädevust, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema võimalik

▼B

esitada arvamusi direktiivi 2006/48/EÜ (nagu seda on muudetud direktiiviga 2007/44/EÜ) ([1]) kohaste ühinemiste ja omandamisega seotud usaldatavusnormatiivide täitmise hindamise kohta sellistel juhtudel, kui kõnealuse direktiivi kohaselt on nõutav kahe või enama liikmesriigi pädevate asutuste vaheline konsulteerimine.

(46) Oma ülesannete tõhusaks täitmiseks peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema õigus nõuda kogu vajalikku teavet. Selleks et vältida finantseerimisasutuste aruandekohustuste dubleerimist, peaks kõnealuse teabe tavaliselt esitama liikmesriigi järelevalveasutused, kes on finantsturgudele ja finantseerimisasutustele kõige lähemal, ning Euroopa Pangandusjärelevalve peaks võtma arvesse juba olemasolevaid statistilisi andmeid. Kui liikmesriigi pädev asutus ei esita või ei saa esitada sellist teavet õigel ajal, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel siiski olema õigus viimase võimalusena esitada nõuetekohaselt põhjendatud teabenõue otse finantseerimisasutusele. Liikmesriikide ametiasutused peaksid Euroopa Pangandusjärelevalvet abistama selliste vahetute teabenõuete täitmise tagamisel. Sellega seoses tuleb rõhutada ühtsete aruandlusvormide väljatöötamise tähtsust. Teabe kogumise meetmed ei tohiks piirata Euroopa statistikasüsteemi ja Euroopa Keskpankade Süsteemi õigusraamistiku kohaldamist statistika valdkonnas. Käesoleva määrusega ei tohiks seetõttu piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruse (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta) ([2]) ning nõukogu 23. novembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2533/98 (statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt) ([3]) kohaldamist.

(47) Tihe koostöö Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vahel on esmatähtis, et tagada Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tõhus toimimine ning kõnealuse nõukogu antud hoiatuste ja soovituste järgimine. Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu jagavad teineteisega mis tahes asjakohast teavet. Konkreetsete ettevõtjatega seotud andmeid tuleks edastada ainult põhjendatud taotluse korral. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks tagama asjakohased järelmeetmed selliste hoiatuste või soovituste korral, mida Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esitab kas Euroopa Pangandusjärelevalvele või liikmesriikide järelevalveasutustele.

(48) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks konsulteerima huvitatud isikutega regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite, suuniste ja soovituste küsimustes ja võimaldama neil esitada märkusi kavandatud meetmete kohta. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks enne regulatiivsete või rakenduslike tehniliste standardite eelnõude ning suuniste ja soovituste vastuvõtmist tegema mõju-uuringu. Tõhususe tagamiseks tuleks kaasata pangandussektori sidusrühmade kogu, kuhu peaksid kuuluma võrdsel määral

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/44/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ ning direktiive 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2005/68/EÜ ja 2006/48/EÜ seoses finantssektoris osaluse omandamise ja selle suurendamise tehingute suhtes rakendatava usaldusväärsuse hindamise menetluskorra ja kriteeriumidega (ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).

([2]) ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

([3]) EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8.

▼B

liidu krediidi- ja investeerimisasutused (mis esindaksid erineva ülesehituse ja suurusega finantseerimisasutusi ja ettevõtteid, sealhulgas asjakohased institutsionaalsed investorid ja muud finantseerimisasutused, kes ise kasutavad finantsteenuseid), väikese ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd), ametiühingud, teadlased ning tarbijad ja muud pangateenuseid kasutavad jaekliendid. Pangandussektori sidusrühmade kogu peaks suhtlema finantsteenuste valdkonnas komisjoni või liidu õigusaktidega ettenähtud muude kasutajarühmadega.

(49) Mittetulundusorganisatsioone või teadlasi esindavate pangandussektori sidusrühmade kogu liikmed peaksid saama nõuetekohast hüvitist, et võimaldada isikutel, kes pole hästi rahastatud või kes ei ole tööstuse esindajad, täielikult osaleda finantssektori reguleerimist käsitlevas arutelus.

(50) Liikmesriigid vastutavad kooskõlastatud kriisiohjamise tagamise ja finantsstabiilsuse säilitamise eest kriisiolukordades, eelkõige seoses üksikute raskustes olevate finantseerimisasutuste stabiliseerimise ja toetamisega. Otsused, mida Euroopa Pangandusjärelevalve teeb eriolukorras või erimeelsuste lahendamisel ja mis mõjutavad finantseerimisasutuse stabiilsust, ei tohiks mõjutada liikmesriikide eelarvepädevust. Tuleks kehtestada mehhanism, mille kohaselt võivad liikmesriigid kohaldada kaitseklauslit ja suunata küsimuse otsuse tegemiseks nõukogule. Siiski ei tohiks seda kaitsemehhanismi kuritarvitada, seda eelkõige seoses Euroopa Pangandusjärelevalve poolt tehtud otsusega, millel ei ole märkimisväärset või sisulist mõju eelarvele, näiteks tulude vähenemine, mis on seotud teatavate tegevuste või toodete ajutise keelustamisega tarbijakaitse eesmärgil. Kui nõukogu teeb otsuse kaitsemeetmete mehhanismi raames, peaks ta hääletamisel järgima põhimõtet, et igal liikmel on üks hääl. Asjakohane on usaldada kõnealuses küsimuses otsuse tegemise õigus nõukogule, pidades silmas liikmesriikide teatavaid kohustusi selles valdkonnas. Kõnealuse küsimuse tundlikkust arvestades tuleks tagada ranged konfidentsiaalsusnõuded.

(51) Oma otsuste tegemisel peaks Euroopa Pangandusjärelevalve järgima liidu eeskirju ning nõuetekohase menetluse ja läbipaistvuse põhimõtteid. Täielikult tuleks järgida Euroopa Pangandusjärelevalve otsuste adressaatide õigust esitada oma seisukohti. Euroopa Pangandusjärelevalve vastu võetud õigusaktid peaksid olema liidu õiguse lahutamatu osa.

▼B

(52) Euroopa Pangandusjärelevalve peamine otsuseid tegev organ peaks olema järelevalvenõukogu, kuhu kuuluvad kõikide liikmesriikide asjakohaste pädevate asutuste juhid ja mida juhib Euroopa Pangandusjärelevalve eesistuja. Komisjoni, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Keskpanga, Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) esindajad peaksid järelevalvenõukogu töös osalema vaatlejatena. Järelevalvenõukogu liikmed peaksid tegutsema sõltumatult ja ainult liidu huvides.

(53) Üldjuhul peaks järelevalvenõukogu võtma vastu otsuseid lihthäälteenamusega vastavalt põhimõttele, mille kohaselt on igal liikmel üks hääl. Üldkohaldatavate õigusaktide puhul, sealhulgas regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite, suuniste ja soovitustega seotud aktide, ning eelarveliste küsimuste ja liikmesriigi taotluse puhul vaadata läbi Euroopa Pangandusjärelevalve otsus ajutiselt teatav finantstegevus keelata või seda piirata, on asjakohane kohaldada Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõike 4 ning Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud üleminekusätteid käsitleva protokolli (nr 36) kohaseid kvalifitseeritud häälteenamust käsitlevaid eeskirju. Liikmesriikide järelevalveasutuste erimeelsuste lahendamisega seotud juhtusid peaks käsitlema piiratud koosseisuga objektiivne töörühm, mis koosneb liikmetest, kes ei ole erimeelsusel olevate pädevate asutuste esindajad ning kes ei ole vaidluse tulemusest isiklikult huvitatud ega asjaomaste pädevate asutustega otseselt seotud. Töörühma koosseis peaks olema asjakohaselt tasakaalustatud. Järelevalvenõukogu peaks töörühma poolt tehtud otsuse lihthäälteenamusega heaks kiitma, järgides põhimõtet, et igal liikmel on üks hääl. Konsolideeriva järelevalveasutuse tehtud otsuste puhul võivad liikmed töörühma poolt esitatud otsuse siiski tagasi lükata, kui nad moodustavad blokeeriva vähemuse, nagu on määratletud Euroopa Liidu lepingu (edaspidi „ELi leping”) artikli 16 lõikes 4 ning üleminekusätteid käsitleva protokolli (nr 36) artiklis 3.

(54) Euroopa Pangandusjärelevalve eesistujast ning liikmesriikide järelevalveasutuste ja komisjoni esindajatest koosnev juhatus peaks tagama, et Euroopa Pangandusjärelevalve täidaks oma kohustusi ja talle määratud ülesandeid. Juhatusel peaks olema volitused, et muu hulgas esitada iga-aastaseid ja mitmeaastaseid tööprogramme, rakendada teatavat eelarvepädevust, võtta vastu Euroopa Pangandusjärelevalve personalipoliitika kava, võtta vastu dokumentidele juurdepääsu käsitlevad erisätted ja teha ettepanek aastaaruande kohta.

(55) Euroopa Pangandusjärelevalvet peaks esindama täiskohaga eesistuja, kelle nimetab ametisse järelevalvenõukogu, arvestades pädevust, oskusi ning teadmisi finantseerimisasutuste ja finantsturgude kohta ning kogemusi finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonnas; järelevalvenõukogu abistaks komisjon. Euroopa Pangandusjärelevalve esimese eesistuja ametisse nimetamiseks peaks

▼B

komisjon muu hulgas koostama kandidaatide nimekirja, arvestades pädevust, oskusi ning teadmisi finantseerimisasutuste ja finantsturgude kohta ning kogemusi finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonnas. Järgmiste ametisse nimetamiste jaoks tuleks käesoleva määruse kohaselt koostatavas aruandes läbi vaadata komisjoni poolt kandidaatide nimekirja koostamise vajadus. Enne kui valitud isik asub oma kohustusi täitma ja kuni üks kuu pärast tema valimist järelevalvenõukogu poolt, peaks Euroopa Parlamendil pärast järelevalvenõukogu valitud isiku ärakuulamist olema õigus esitada vastuväiteid valitud isiku nimetamise kohta.

(56) Euroopa Pangandusjärelevalve igapäevast tegevust peaks juhtima tegevdirektor, kellel peaks olema õigus osaleda järelevalvenõukogu ja juhatuse koosolekutel hääleõiguseta.

(57) Selleks et tagada Euroopa järelevalveasutuste tegevuse valdkonnaülene kooskõla, peaksid nad tegema tihedat koostööd ühiskomitee raames ja jõudma võimaluse korral ühistele seisukohtadele. Ühiskomitee peaks koordineerima Euroopa järelevalveasutuste ülesandeid seoses finantskonglomeraatide ja muude valdkondadevaheliste küsimustega. Õigusakte, mis kuuluvad samuti Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) pädevusvaldkonda, peaksid asjaomased Euroopa järelevalveasutused vajadusel vastu võtma samaaegselt. Ühiskomiteed peaksid juhtima Euroopa järelevalveasutuste eesistujad vaheldumisi, igaüks 12 kuud järjest. Ühiskomitee eesistuja peaks olema Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ase-eesistuja. Ühiskomitee töötajaskond peaks koosnema Euroopa järelevalveasutuste eraldatud töötajatest, et võimaldada mitteametlikku teabevahetust ja ühise järelevalvekultuuri tekkimist Euroopa järelevalveasutustes.

(58) Vaja on tagada, et isikutel, keda Euroopa Pangandusjärelevalve vastuvõetud otsused mõjutavad, oleks võimalik kasutada vajalikke õiguskaitsevahendeid. Kui Euroopa Pangandusjärelevalvel on õigus teha otsuseid, peaks huvitatud isikutel protsessiökonoomia huvides ja oma õiguste tõhusaks kaitsmiseks olema õigus esitada kaebus apellatsiooninõukogule. Tõhususe ja sidususe huvides peaks apellatsiooninõukogu olema Euroopa järelevalveasutuste ühisorgan, mis tegutseb sõltumatult kõnealuste asutuste haldus- ja reguleerivast struktuurist. Apellatsiooninõukogu otsused võib edasi kaevata Euroopa Liidu Kohtusse.

▼B

(59) Euroopa Pangandusjärelevalve täieliku autonoomia ja sõltumatuse tagamiseks peaks sel olema autonoomne eelarve, mille peamine tuluallikas on liikmesriikide järelevalveasutustelt ja Euroopa Liidu üldeelarvest kohustuslikult laekuv osamakse. Euroopa Pangandusjärelevalve rahastamine liidu eelarvest eeldab eelarvepädevate institutsioonide kokkulepet vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe ([1]) punktile 47. Kohaldada tuleks liidu eelarvemenetlust. Raamatupidamisarvestust peaks auditeerima Euroopa Kontrollikoda. Kogu eelarve suhtes kohaldatakse eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlust.

(60) Euroopa Pangandusjärelevalve suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta ([2]). Euroopa Pangandusjärelevalve peaks ühinema Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelise 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega Euroopa Pettusevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ([3]).

(61) Selleks et tagada tööhõivetingimuste avatus ja läbipaistvus ning töötajate võrdne kohtlemine, tuleks Euroopa Pangandusjärelevalve töötajate suhtes kohaldada Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi ([4]).

(62) Esmatähtis on kaitsta ärisaladusi ja muud konfidentsiaalset teavet. Euroopa Pangandusjärelevalvele avaldatava ja võrgustikus vahetatava teabe osas tuleks kehtestada ranged ja tõhusad konfidentsiaalsuseeskirjad.

(63) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ([5]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel

([1]) ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.
([2]) EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.
([3]) EÜT L 136, 31.5.1999, lk 15.
([4]) EÜT L 56, 4.3.1968, lk 1.
([5]) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

▼B

ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta ([1]) kohaldatakse täies ulatuses isikuandmete töötlemisele käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks.

(64) Euroopa Pangandusjärelevalve läbipaistva tegutsemise tagamiseks tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ([2]).

(65) Kolmandatel riikidel peaks olema võimalus osaleda Euroopa Pangandusjärelevalve töös vastavalt liiduga sõlmitud asjakohastele kokkulepetele.

(66) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt parandada siseturu toimimist, tagades reguleerimise ja järelevalve kõrge, tõhusa ja ühtse taseme, kaitsta hoiustajaid ja investoreid, tagada finantsturgude terviklikkus, tõhusus ja nõuetekohane toimimine, tagada finantssüsteemi stabiilsus ning tõhustada rahvusvahelist järelevalvealast koostööd, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(67) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks võtma üle kõik Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee praegused ülesanded ja volitused. Sellest tulenevalt tuleks alates Euroopa Pangandusjärelevalve asutamise kuupäevast tunnistada kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ ning vastavalt muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta otsust nr 716/2009/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse programm, mille alusel toetatakse teatavaid tegevusi finantsteenuste, finantsaruandluse ja auditeerimise valdkonnas ([3]). Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee olemasolevaid struktuure ja tegevusvaldkondi silmas pidades on oluline tagada Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee ja komisjoni väga tihe koostöö asjakohase üleminekukorra kehtestamisel, et tagada, et ajavahemik, mille jooksul komisjon vastutab Euroopa Pangandusjärelevalve haldusliku loomise ja esialgse haldustegevuse eest, jääks võimalikult lühikeseks.

([1]) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.
([2]) EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.
([3]) ELT L 253, 25.9.2009, lk 8.

▼B

(68) Asjakohane oleks käesoleva määruse kohaldamiseks kehtestada tähtaeg, et tagada Euroopa Pangandusjärelevalve nõuetekohane valmisolek tegevuse alustamiseks ning Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee ülesannete ja kohustuste sujuv ülevõtmine. Euroopa Pangandusjärelevalvet tuleks vajalikul määral rahastada. Vähemalt algselt tuleks seda rahastada 40 % ulatuses liidu vahenditest ja 60 % ulatuses liikmesriikide osamaksetest, mis tehakse vastavalt üleminekusätteid käsitleva protokolli (nr 36) artikli 3 lõikes 3 sätestatud häältearvestussüsteemile.

(69) Euroopa Pangandusjärelevalve asutamise võimaldamiseks 1. jaanuaril 2011 peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ASUTAMINE JA ÕIGUSLIK SEISUND

Artikkel 1

Asutamine ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”).

▼M1

2. Euroopa Pangandusjärelevalve tegutseb käesolevast määrusest tulenevate volituste alusel ja järgmiste õigusaktide reguleerimisala piires: direktiiv 94/19/EÜ, direktiiv 2002/87/EÜ, määrus (EÜ) nr 1781/2006, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ([1]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ([2]), ning direktiivi 2002/65/EÜ, direktiivi 2005/60/EÜ, direktiivi 2007/64/EÜ ja direktiivi 2009/110/EÜ asjakohased osad, mis on kohaldatavad krediidi- ja finantseerimisasutuste ning nende üle järelevalvet teostavate pädevate asutuste suhtes, sealhulgas kõik direktiivid, määrused ja otsused, mis põhinevad kõnealustel õigusaktidel, ning hilisemad õiguslikult siduvad liidu õigusaktid, millega antakse Euroopa Pangandusjärelevalvele ülesandeid. Ühtlasi tegutseb Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas nõukogu … määrusega (EL) nr 1024/2013 ([3]).

▼B

3. Euroopa Pangandusjärelevalve tegevus hõlmab ka krediidiasutuste, finantskonglomeraatide, investeerimisühingute, makseasutuste ja e-raha asutuste tegevusvaldkondi küsimustes, mida lõikes 2 osutatud õigusaktid otseselt ei hõlma, sealhulgas äriühingu üldjuhtimine, auditeerimine ja

([1]) ELT L 176, 27.6.2013. lk 1.
([2]) ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.
([3]) Nõukogu määrus (EL) nr 1024/2013, 15. oktoober 2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

▼B

finantsaruandlusega seotud küsimused, eeldusel et Euroopa Pangandusjärelevalve tegevus on vajalik selleks, et tagada kõnealuste õigusaktide tõhus ja ühetaoline kohaldamine.

4. Käesoleva määruse sätetega ei piirata komisjoni volitusi seoses kohustusega tagada liidu õiguse järgimine, eelkõige seoses ELi toimimise lepingu artikliga 258.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve eesmärk on kaitsta üldisi huve, edendades finantssüsteemi stabiilsust lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis ning selle tulemuslikkust liidu majanduse, kodanike ja ettevõtete heaks. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab:

a) parandada siseturu toimimist, tagades sealhulgas eelkõige reguleerimise ja järelevalve kindla, tõhusa ja ühtse taseme;

b) tagada finantsturgude terviklikkuse, läbipaistvuse, tõhususe ja nõuetekohase toimimise;

c) tõhustada rahvusvahelist järelevalvealast koostööd;

d) vältida õigusnormide erinevuste ärakasutamist ja edendada võrdsete konkurentsitingimuste loomist;

e) tagada laenude ja muude riskide võtmise nõuetekohase reguleerimise ja järelevalve ning

f) tugevdada tarbijakaitset.

▼M1

Selleks aitab Euroopa Pangandusjärelevalve kaasa lõikes 2 osutatud õigusaktide ühetaolisele, tõhusale ja tulemuslikule kohaldamisele, edendab järelevalvealast lähenemist, annab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile arvamusi ning teostab turgude majandusanalüüse, et edendada Euroopa Pangandusjärelevalve eesmärkide saavutamist.

▼B

Käesoleva määrusega talle määratud ülesannete täitmisel pöörab Euroopa Pangandusjärelevalve erilist tähelepanu igasugusele süsteemsele riskile, mida põhjustavad finantseerimisasutused, mille hätta sattumine võib kahjustada finantssüsteemi või reaalmajanduse toimimist.

▼M1

Oma ülesannete täitmisel tegutseb Euroopa Pangandusjärelevalve sõltumatult, objektiivselt ning mittediskrimineerival viisil liidu kui terviku huve silmas pidades.

▼B

Artikkel 2

Euroopa Finantsjärelevalve Süsteem

1. Euroopa Pangandusjärelevalve kuulub Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi. Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi peamine eesmärk on kindlustada finantssektori suhtes kohaldatavate eeskirjade nõuetekohane rakendamine, finantsstabiilsuse säilitamine, finantssüsteemi kui terviku suhtes usalduse tagamine ning finantsteenuste kasutajate piisav kaitse.

▼B

2. Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi moodustavad:

a) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, mille ülesanded on täpsustatud määruses (EL) nr 1092/2010 ja käesolevas määruses;

b) Euroopa Pangandusjärelevalve;

c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([1]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve);

d) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ([2]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve);

e) käesoleva määruse, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 54–57 nimetatud ülesannete täitmiseks loodud Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee”);

▼M1

f) käesoleva määruse, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu õigusaktides täpsustatud pädevad asutused või järelevalveasutused, kaasa arvatud Euroopa Keskpank ülesannetes, mis on talle antud määrusega (EL) nr 1024/2013.

▼B

3. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb korrapärast ja tihedat koostööd Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ning ühiskomitee kaudu Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ja Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega), et tagada valdkondadevahelise töö järjepidevus ning jõuda finantskonglomeraatide järelevalve osas ja muudes valdkonnaülestes küsimustes ühisele seisukohale.

4. Vastavalt ELi lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõttele rajaneb Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi liikmete koostöö usaldusel ja täielikul vastastikusel austusel, tagades eelkõige liikmete vahel asjakohase ja usaldusväärse teabe liikumise.

5. Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kuuluvad järelevalveasutused on kohustatud liidus tegutsevate finantseerimisasutuste üle teostama järelevalvet vastavalt artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktidele.

▼M1

Artikkel 3

Asutuste aruandekohustus

Artikli 2 lõike 2 punktides a–d osutatud asutused annavad oma tegevusest aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Euroopa Keskpank annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru talle määrusega (EL) nr 1024/2013 antud järelevalveülesannete täitmisest kooskõlas nimetatud määrusega.

([1]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 48.
([2]) Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 84.

▼B

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „finantseerimisasutused” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõikes 1 määratletud krediidiasutused, direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud investeerimisühingud ja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõikes 14 määratletud finantskonglomeraadid, kuid erandina loetakse finantseerimisasutusteks direktiivi 2005/60/EÜ mõistes selle direktiivi artikli 3 lõigetes 1 ja 2 nimetatud krediidiasutusi ja finantseerimisasutusi;

2. „pädevad asutused”:

▼M1

i) pädevad asutused, mis on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40, sealhulgas Euroopa Keskpank talle määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesannetega seotud küsimustes, ning direktiivis 2007/64/EÜ ja millele on osutatud direktiivis 2009/110/EÜ;

▼B

ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimisasutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid, ning

iii) hoiuste tagamise skeemide puhul direktiivi 94/19/EÜ kohased hoiuste tagamise skeeme haldavad asutused, või juhul kui hoiuste tagamise skeemi toimimist haldab eraettevõte, kõnealuse direktiivi kohaselt selliste skeemide üle järelevalvet teostav ametiasutus.

Artikkel 5

Õiguslik seisund

1. Euroopa Pangandusjärelevalve on liidu asutus, millel on juriidilise isiku staatus.

2. Euroopa Pangandusjärelevalvel on igas liikmesriigis kõige laialdasem õigus- ja teovõime, mis vastavalt selle riigi õigusaktidele antakse juriidilistele isikutele. Eelkõige võib ta omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus hagejaks ja kostjaks.

3. Euroopa Pangandusjärelevalvet esindab eesistuja.

Artikkel 6

Koosseis

Euroopa Pangandusjärelevalve koosseisu kuuluvad:

1. järelevalvenõukogu, kes täidab artiklis 43 sätestatud ülesandeid;

2. juhatus, kes täidab artiklis 47 sätestatud ülesandeid;

▼B

3. eesistuja, kes täidab artiklis 48 sätestatud ülesandeid;

4. tegevdirektor, kes täidab artiklis 53 sätestatud ülesandeid;

5. apellatsiooninõukogu, kes täidab artiklis 60 sätestatud ülesandeid.

Artikkel 7

Asukoht

Euroopa Pangandusjärelevalve asukoht on London.

II PEATÜKK

EUROOPA PANGANDUSJÄRELEVALVE ÜLESANDED JA VOLITUSED

Artikkel 8

Euroopa Pangandusjärelevalve ülesanded ja volitused

1. Euroopa Pangandusjärelevalvel on järgmised ülesanded:

▼M1

a) aidata kaasa kõrgekvaliteediliste ühtsete regulatiivsete ja järelevalvestandardite ning -tavade väljatöötamisele, eelkõige andes arvamusi liidu institutsioonidele ning koostades artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu seadusandlikel aktidel põhinevaid suuniseid, soovitusi, regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõusid ja muid meetmeid;

aa) töötada muu hulgas finantseerimisasutuste muutuvaid äritavasid ja ärimudeleid arvestades välja kogu liidus finantseerimisasutuste järelevalvet hõlmav Euroopa järelevalvekäsiraamat, mis käsitleb järelevalvemetoodika ja -menetluste parimaid tavasid, ning ajakohastada seda;

▼B

b) aidata kaasa õiguslikult siduvate liidu õigusaktide ühetaolisele kohaldamisele, edendades eelkõige ühtset järelevalvekultuuri, tagades artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktide ühetaolise, tõhusa ja tulemusliku kohaldamise, vältides õigusnormide erinevuste ärakasutamist (regulatiivset arbitraaži), vahendades ja lahendades pädevate asutuste vahelisi erimeelsusi, tagades finantseerimisasutuste tulemusliku ja järjepideva järelevalve, tagades järelevalvekolleegiumide ühtse toimimise ning võttes muu hulgas meetmeid eriolukordades;

▼M1

c) lihtsustada ülesannete ja kohustuste delegeerimist pädevate asutuste vahel;

▼B

d) teha tihedat koostööd Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga, esitades kõnealusele nõukogule tema ülesannete täitmiseks vajalikku teavet ning tagades, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu antud hoiatuste ja soovituste kohaselt võetakse nõuetekohaselt järelmeetmeid;

e) koostada pädevate asutuste kohta vastastikuseid eksperdihinnanguid, sealhulgas väljastada suuniseid ja soovitusi ning määrata kindlaks parimaid tavasid, et tagada järelevalvetulemuste sidusus;

▼B

f) jälgida ja hinnata turusuundumusi oma pädevusvaldkonnas, sealhulgas vajaduse korral suundumusi laenude andmises eelkõige kodumajapidamistele ja VKEdele;

g) viia läbi turgude majandusanalüüse, et anda teavet Euroopa Pangandusjärelevalve tegevusele heakskiidu andmise otsuse tegemisest;

h) tugevdada hoiustajate ja investorite kaitset;

▼M1

i) edendada vastavalt artiklitele 21–26 järelevalvekolleegiumide ühtset ja järjepidevat tegevust, süsteemse riski jälgimist, hindamist ja mõõtmist, maksevõime taastamise ja solveerimiskavade väljatöötamist ja koordineerimist, tagades hoiustajate ja investorite kaitse kõrge taseme kogu liidus ning töötades välja meetodid maksejõuetusohus finantseerimisasutuste solveerimiseks ja hinnangu selle kohta, milline on vajadus asjakohaste rahastamisvahendite järele, et soodustada koostööd pädevate asutuste vahel, kes tegelevad kriisihaldusega selliste piiriüleste finantseerimisasutuste puhul, mis võivad endast kujutada süsteemset riski;

▼B

j) täita mis tahes muid käesolevas määruses või muudes seadusandlikes aktides sätestatud ülesandeid;

k) avaldada ja korrapäraselt ajakohastada oma veebisaidil teavet oma tegevuse kohta, eriti registreeritud finantseerimisasutustega seotud pädevusvaldkonnas, et teave oleks üldsusele kergesti kättesaadav.

▼M1

_____

1a. Käesolevas määruses sätestatud ülesannete täitmisel Euroopa Pangandusjärelevalve:

a) kasutab täielikult talle antud volitusi ning

b) pidades nõuetekohaselt silmas krediidiasutuste turvalisuse ja toimekindluse tagamise esmast eesmärki, võtab täielikult arvesse krediidiasutuste eri tüüpe, ärimudeleid ja suurust.

▼B

2. Lõikes 1 sätestatud ülesannete täitmiseks on Euroopa Pangandusjärelevalvel käesoleva määrusega ettenähtud volitused, eelkõige õigus teha järgmist:

a) töötada artiklis 10 osutatud juhtudel välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud;

b) töötada artiklis 15 osutatud juhtudel välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud;

c) anda välja artikli 16 kohaseid suuniseid ja soovitusi;

▼B

d) anda artikli 17 lõikes 3 osutatud juhtudel soovitusi;

e) võtta artikli 18 lõikes 3 ja artikli 19 lõikes 3 osutatud juhtudel vastu pädevatele asutustele adresseeritavad üksikotsused;

f) võtta seoses liidu õiguse vahetu kohaldamisega artikli 17 lõikes 6, artikli 18 lõikes 4 ja artikli 19 lõikes 4 osutatud juhtudel vastu finantseerimisasutustele adresseeritavad üksikotsused;

g) esitada artikli 34 kohaselt arvamusi Euroopa Parlamendile, nõukogule või komisjonile;

h) koguda finantseerimisasutuste kohta vajalikku teavet vastavalt artiklile 35;

i) töötada välja ühine metoodika toote omaduste ja levitamistoimingute mõju hindamiseks asutuste finantsseisundile ja tarbijakaitsele;

j) luua tsentraalselt juurdepääsetav registreeritud finantseerimisasutuste andmebaas oma pädevusalas, kui see on sätestatud artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktides.

▼M1

2a. Lõikes 1 osutatud ülesannete täitmisel ja lõikes 2 osutatud volituste kasutamisel pöörab Euroopa Pangandusjärelevalve nõuetekohast tähelepanu parema õigusloome põhimõtetele, sealhulgas kooskõlas käesoleva määrusega tehtud tasuvusanalüüsi tulemustele.

▼B

Artikkel 9

Tarbijakaitse ja finantstegevusega seotud ülesanded

1. Euroopa Pangandusjärelevalve võtab endale juhtrolli läbipaistvuse, lihtsuse ja selguse edendamisel tarbijatele suunatud finantstoodete või -teenuste siseturul, sealhulgas:

a) kogub ja analüüsib teavet tarbimissuundumuste kohta ja koostab vastavaid aruandeid;

b) vaatab läbi ja kooskõlastab pädevate asutuste finantsteadmiste ja -hariduse alaseid algatusi;

c) töötab välja finantsvaldkonna koolitusstandardeid ning

d) aitab välja töötada ühtseid avalikustamiseeskirju.

▼B

2. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib uusi ja olemasolevaid finantstegevuse liike ning võib võtta vastu suuniseid ja soovitusi turgude tugevdamiseks ja turvalisemaks muutmiseks ning reguleerimistavade ühtlustamiseks.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve võib ka teha hoiatusi, kui mõni finantstegevus tõsiselt ohustab artikli 1 lõikes 5 sätestatud eesmärke.

▼M1

4. Euroopa Pangandusjärelevalve moodustab oma lahutamatu osana finantsalase uuendustegevuse komitee, mis koondab kõiki asjakohaste pädevate järelevalveasutuste esindajaid, et saavutada uute või uuenduslike finantstegevuste reguleerimise ja järelevalve suhtes kooskõlastatud lähenemisviis ning esitada Euroopa Pangandusjärelevalvele sellekohaseid arvamusi, mille Euroopa Pangandusjärelevalve edastab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

▼B

5. Euroopa Pangandusjärelevalve võib ajutiselt keelata või piirata teatavaid finantstegevusi, mis ohustavad finantsturgude korrapärast toimimist ja terviklikkust või liidu kogu finantssüsteemi või selle mõne osa stabiilsust artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides täpsustatud juhtudel ja tingimustel, või vajaduse korral eriolukorras kooskõlas artikliga 18 ja selles sätestatud tingimustel.

Euroopa Pangandusjärelevalve vaatab esimeses lõigus osutatud otsuse läbi asjakohaste ajavahemike järel, ent vähemalt kord iga kolme kuu jooksul. Kui otsust kolme kuu möödudes ei uuendata, kaotab see automaatselt kehtivuse.

Liikmesriik võib taotleda Euroopa Pangandusjärelevalvelt otsuse läbivaatamist. Sellisel juhul võtab Euroopa Pangandusjärelevalve artikli 44 lõike 1 teises lõigus sätestatud korras vastu otsuse selle kohta, kas otsus tuleks jätta jõusse.

▼M1

Euroopa Pangandusjärelevalve võib ka hinnata teatavat liiki finantstegevuse keelustamise või piiramise vajadust ning vajaduse korral teavitada sellest komisjoni ja pädevaid asutusi, et hõlbustada sellise keelu või piirangu vastuvõtmist.

▼B

Artikkel 10

Regulatiivsed tehnilised standardid

1. Kui Euroopa Parlament ja nõukogu delegeerivad komisjonile õiguse võtta vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 delegeeritud õigusaktiga vastu regulatiivseid tehnilisi standardeid järjepideva ühtlustamise tagamiseks artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides konkreetselt sätestatud valdkondades, võib Euroopa Pangandusjärelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab standardite eelnõud komisjonile kinnitamiseks.

▼B

Regulatiivsed tehnilised standardid on tehnilised, need ei hõlma strateegilisi otsuseid või poliitilisi valikuid ning nende sisu on piiritletud nende aluseks olevate seadusandlike aktidega.

Enne regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude esitamist komisjonile viib Euroopa Pangandusjärelevalve läbi nende avaliku arutelu ning analüüsib võimalikke seonduvaid kulusid ja kasu, välja arvatud juhul, kui selliste arutelude ja analüüside läbiviimine on asjaomaste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ulatust ja mõju või küsimuse kiireloomulisust arvestades ebaproportsionaalne. Euroopa Pangandusjärelevalve küsib ka artiklis 37 osutatud pangandussektori sidusrühmade kogu arvamust.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, edastab komisjon selle viivitamatult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjon otsustab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu kinnitamise kolme kuu jooksul pärast selle kättesaamist. Kui see on liidu huvides, võib komisjon regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud kinnitada kas osaliselt või muudatustega.

Kui komisjon kavatseb regulatiivse tehnilise standardi eelnõu tagasi lükata või kinnitada selle osaliselt või muudatustega, saadab ta regulatiivse tehnilise standardi eelnõu tagasi Euroopa Pangandusjärelevalvele koos selgitusega, miks ta seda ei kinnita või kui see on asjakohane, selgitades oma muudatusettepanekuid. Euroopa Pangandusjärelevalve võib kuue nädala jooksul regulatiivse tehnilise standardi eelnõud komisjoni muudatusettepanekute alusel muuta ning esitada selle ametliku arvamuse vormis uuesti komisjonile. Euroopa Pangandusjärelevalve saadab oma ametliku arvamuse koopia ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei esita kõnealuse kuuenädalase tähtaja jooksul muudetud regulatiivse tehnilise standardi eelnõud või esitab standardi eelnõu, mida ei ole muudetud vastavalt komisjoni muudatusettepanekutele, võib komisjon võtta regulatiivse tehnilise standardi vastu selliste muudatustega, mida ta peab asjakohasteks, või standardi tagasi lükata.

Komisjon ei või Euroopa Pangandusjärelevalve poolt koostatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõu sisu muuta ilma seda Euroopa Pangandusjärelevalvega käesolevas artiklis sätestatud korras eelnevalt kooskõlastamata.

2. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole esitanud regulatiivse tehnilise standardi eelnõud artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides sätestatud tähtajaks, võib komisjon määrata eelnõu esitamiseks uue tähtaja.

▼B

3. Ainult juhul, kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei esita komisjonile regulatiivse tehnilise standardi eelnõud lõike 2 kohasteks tähtaegadeks, võib komisjon võtta regulatiivse tehnilise standardi vastu delegeeritud õigusaktiga ilma Euroopa Pangandusjärelevalve koostatud eelnõuta.

Komisjon viib läbi regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude avaliku arutelu ning analüüsib võimalikke seonduvaid kulusid ja saadavat kasu, välja arvatud juhul, kui selliste arutelude ja analüüside läbiviimine on asjaomaste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude ulatust ja mõju või küsimuse kiireloomulisust arvestades ebaproportsionaalne. Komisjon küsib ka artiklis 37 osutatud pangandussektori sidusrühmade kogu nõuandeid või arvamust.

Komisjon edastab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu viivitamatult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjon saadab oma regulatiivse tehnilise standardi eelnõu Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve võib kuue nädala jooksul regulatiivse tehnilise standardi eelnõud muuta ning esitada selle ametliku arvamuse vormis komisjonile. Euroopa Pangandusjärelevalve saadab oma ametliku arvamuse koopia ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole neljandas lõigus osutatud kuuenädalase tähtaja jooksul esitanud muudetud regulatiivse tehnilise standardi eelnõud, võib komisjon regulatiivse tehnilise standardi vastu võtta.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kuue nädala jooksul muudetud regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, võib komisjon regulatiivse tehnilise standardi eelnõud muuta Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud muudatusettepanekute alusel või võtta regulatiivse tehnilise standardi vastu selliste muudatustega, mida ta peab asjakohasteks. Komisjon ei tohi muuta Euroopa Pangandusjärelevalve poolt koostatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõu sisu ilma seda Euroopa Pangandusjärelevalvega käesolevas artiklis sätestatud korras eelnevalt kooskõlastamata.

4. Regulatiivsed tehnilised standardid võetakse vastu määruse või otsusega. Need avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* ja need jõustuvad nendes sätestatud kuupäeval.

Artikkel 11

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 16. detsembrist 2010 õigus võtta vastu artiklis 10 osutatud regulatiivseid tehnilisi standardeid. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 14 tagasi võtab.

▼B

2. Niipea kui komisjon on regulatiivse tehnilise standardi vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu regulatiivseid tehnilisi standardeid kohaldatakse artiklites 12–14 sätestatud tingimusi.

Artikkel 12

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 10 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud regulatiivsete tehniliste standardite kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Regulatiivsete tehniliste standardite suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad regulatiivse tehnilise standardi suhtes esitada vastuväiteid kolme kuu jooksul alates komisjoni poolt vastu võetud regulatiivse tehnilise standardi teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada kolme kuu võrra.

▼M2

Kui komisjon võtab vastu Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud regulatiivse tehnilise standardi eelnõuga samasuguse regulatiivse tehnilise standardi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu esitada vastuväiteid ühe kuu jooksul pärast standardist teavitamise kuupäeva. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada esialgu ühe kuu võrra, misjärel see tähtaeg on veelkord pikendatav ühe kuu võrra.

▼B

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu regulatiivse tehnilise standardi suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ja see jõustub selles sätestatud kuupäeval.

Regulatiivse tehnilise standardi võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ning see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

▼B

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul regulatiivse tehnilise standardi suhtes vastuväiteid, standard ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 296 regulatiivse tehnilise standardi suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 14

Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude tagasilükkamine või muutmine

1. Kui komisjon ei kinnita regulatiivse tehnilise standardi eelnõud või muudab seda vastavalt artiklile 10, teatab komisjon sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele, Euroopa Parlamendile ja nõukogule, esitades oma põhjendused.

2. Kui see on asjakohane, võivad Euroopa Parlament või nõukogu kutsuda selle küsimuse eest vastutava voliniku ja Euroopa Pangandusjärelevalve eesistuja ühe kuu jooksul alates lõikes 1 osutatud teate saamisest Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni või nõukogu erakorralisele koosolekule, et nad saaksid esitada oma eriarvamused ja neid selgitada.

Artikkel 15

Rakenduslikud tehnilised standardid

1. Euroopa Pangandusjärelevalve võib ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaste rakendusaktidena välja töötada rakenduslikud tehnilised standardid artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides konkreetselt sätestatud valdkondades. Rakenduslikud tehnilised standardid on tehnilised, need ei hõlma strateegilisi otsuseid või poliitilisi valikuid ning nende eesmärk on määrata kindlaks kõnealuste seadusandlike aktide rakendamise tingimused. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile kinnitamiseks.

Enne rakenduslike tehniliste standardite eelnõude esitamist komisjonile viib Euroopa Pangandusjärelevalve läbi nende avaliku arutelu ning analüüsib võimalikke seonduvaid kulusid ja kasu, välja arvatud juhul, kui selliste arutelude ja analüüside läbiviimine on asjaomaste rakenduslike tehniliste standardite eelnõude ulatust ja mõju või küsimuse kiireloomulisust arvestades ebaproportsionaalne. Euroopa Pangandusjärelevalve küsib ka artiklis 37 osutatud pangandussektori sidusrühmade kogu arvamust.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile rakendusliku tehnilise standardi eelnõu, edastab komisjon selle viivitamatult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjon otsustab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu kinnitamise kolme kuu jooksul pärast selle kättesaamist. Komisjon võib kõnealust ajavahemikku pikendada ühe kuu võrra. Kui see on liidu huvides, võib komisjon rakendusliku tehnilise standardi eelnõu kinnitada kas osaliselt või muudatustega.

▼B

Kui komisjon kavatseb rakendusliku tehnilise standardi eelnõu tagasi lükata või kinnitada selle osaliselt või muudatustega, saadab ta selle tagasi Euroopa Pangandusjärelevalvele koos selgitustega, miks ta seda ei kinnita või kui see on asjakohane, selgitades oma muudatusettepanekuid. Euroopa Pangandusjärelevalve võib kuue nädala jooksul rakendusliku tehnilise standardi eelnõud komisjoni muudatusettepanekute alusel muuta ning esitada selle ametliku arvamuse vormis uuesti komisjonile. Euroopa Pangandusjärelevalve saadab oma ametliku arvamuse koopia ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei esita viiendas lõigus osutatud kuuenädalase tähtaja jooksul muudetud rakendusliku tehnilise standardi eelnõud või esitab standardi eelnõu, mida ei ole muudetud vastavalt komisjoni muudatusettepanekutele, võib komisjon võtta rakendusliku tehnilise standardi vastu selliste muudatustega, mida ta peab asjakohasteks, või selle tagasi lükata.

Komisjon ei tohi Euroopa Pangandusjärelevalve poolt koostatud rakendusliku tehnilise standardi eelnõu sisu muuta ilma seda Euroopa Pangandusjärelevalvega käesolevas artiklis sätestatud korras eelnevalt kooskõlastamata.

2. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei esita rakendusliku tehnilise standardi eelnõud artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides sätestatud tähtajaks, võib komisjon määrata eelnõu esitamiseks uue tähtaja.

3. Ainult juhul, kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei esita komisjonile rakendusliku tehnilise standardi eelnõud lõike 2 kohaseks tähtajaks, võib komisjon rakenduslikud tehnilised standardid rakendusaktiga vastu võtta ilma Euroopa Pangandusjärelevalve koostatud eelnõuta.

Komisjon viib läbi rakenduslike tehniliste standardite eelnõude avaliku arutelu ning analüüsib võimalikke seonduvaid kulusid ja saadavat kasu, välja arvatud juhul, kui selliste arutelude ja analüüside läbiviimine on asjaomaste rakenduslike tehniliste standardite eelnõude ulatust ja mõju või küsimuse kiireloomulisust arvestades ebaproportsionaalne. Komisjon küsib ka artiklis 37 osutatud pangandussektori sidusrühmade kogu nõuandeid või arvamust.

Komisjon edastab rakendusliku tehnilise standardi eelnõu viivitamatult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjon saadab rakendusliku tehnilise standardi eelnõu Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve võib kuue nädala jooksul rakendusliku tehnilise standardi eelnõud muuta ning esitada selle ametliku arvamuse vormis komisjonile. Euroopa Pangandusjärelevalve saadab oma ametliku arvamuse koopia ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

▼B

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei ole neljandas lõigus osutatud kuuenädalalase tähtaja jooksul esitanud muudetud rakendusliku tehnilise standardi eelnõud, võib komisjon rakendusliku tehnilise standardi vastu võtta.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kuue nädala jooksul muudetud rakendusliku tehnilise standardi eelnõu, võib komisjon rakendusliku tehnilise standardi eelnõud muuta Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud muudatusettepanekute alusel või võtta rakendusliku tehnilise standardi vastu selliste muudatustega, mida ta peab asjakohasteks.

Komisjon ei tohi Euroopa Pangandusjärelevalve poolt koostatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõude sisu muuta ilma seda Euroopa Pangandusjärelevalvega käesolevas artiklis sätestatud korras eelnevalt kooskõlastamata.

4. Rakenduslikud tehnilised standardid võetakse vastu määruse või otsusega. Need avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* ja need jõustuvad nendes sätestatud kuupäeval.

Artikkel 16

Suunised ja soovitused

1. Ühtsete, tõhusate ja tulemuslike järelevalvetavade kehtestamiseks Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi raames ning liidu õiguse ühetaolise ja järjepideva kohaldamise tagamiseks esitab Euroopa Pangandusjärelevalve pädevatele asutustele või finantseerimisasutustele suuniseid ja soovitusi.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve viib vajaduse korral läbi suuniste ja soovituste avaliku arutelu ning analüüsib võimalikke kaasnevaid kulusid ja saadavat kasu. Sellised arutelud ja analüüsid peavad olema proportsionaalsed suuniste või soovituse kohaldamisala, olemuse ja mõjuga. Vajaduse korral küsib Euroopa Pangandusjärelevalve ka artiklis 37 osutatud pangandussektori sidusrühmade kogu nõuandeid või arvamust.

3. Pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtavad mis tahes meetmeid, et kõnealuseid suuniseid ja soovitusi järgida.

Kahe kuu jooksul pärast suunise või soovituse avaldamist kinnitab iga pädev asutus, kas ta järgib või kavatseb järgida nimetatud suunist või soovitust. Kui pädev asutus neid ei järgi või järgida ei kavatse, teavitab ta sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ning põhjendab oma otsust.

Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida suunist või soovitust. Samuti võib Euroopa Pangandusjärelevalve igal üksikjuhul otsustada, kas avaldada pädeva asutuse põhjendused, miks see ei järgi kõnealust suunist või soovitust. Pädevat asutust teavitatakse eelnevalt põhjuste avaldamisest.

▼B

Kui suunistes või soovitustes seda nõutakse, teatavad finantseerimisasutused selgelt ja üksikasjalikult, kas nad järgivad kõnealust suunist või soovitust.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve teavitab artikli 43 lõikes 5 osutatud aruandes Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni välja antud suunistest ja soovitustest ning sellest, millised pädevad asutused ei ole neid järginud, ning kirjeldab, kuidas Euroopa Pangandusjärelevalve kavatseb tagada, et pädevad asutused tema soovitusi ja suuniseid edaspidi järgivad.

Artikkel 17

Liidu õiguse rikkumine

1. Kui pädev asutus ei ole artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusakte, sealhulgas artiklite 10–15 kohaselt kehtestatud regulatiivseid tehnilisi standardeid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid kohaldanud või on neid kohaldanud viisil, mis on ilmselt liidu õiguse rikkumine, jättes eelkõige tagamata, et finantseerimisasutus täidab kõnealustes õigusaktides sätestatud nõudeid, rakendab Euroopa Pangandusjärelevalve käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 6 sätestatud volitusi.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võib ühe või mitme pädeva asutuse, Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni või pangandussektori sidusrühmade kogu taotlusel või omal algatusel pärast asjaomase pädeva asutuse teavitamist uurida liidu õiguse võimalikku rikkumist või kohaldamata jätmist.

▼M2

Ilma et see piiraks artikliga 35 ette nähtud volitusi, esitab pädev asutus viivitamata Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu teabe, mida Euroopa Pangandusjärelevalve peab uurimise läbiviimiseks vajalikuks, sealhulgas teabe selle kohta, kuidas artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusakte kohaldatakse kooskõlas liidu õigusega.

▼B

3. Euroopa Pangandusjärelevalve võib hiljemalt kahe kuu jooksul pärast uurimise algatamist esitada asjaomasele pädevale asutusele soovituse meetmete kohta, mida tuleb võtta liidu õiguse järgimiseks.

Pädev asutus teavitab kümne tööpäeva jooksul alates soovituse kättesaamisest Euroopa Pangandusjärelevalvet meetmetest, mida ta on võtnud või kavatseb võtta, et tagada liidu õiguse järgimine.

4. Kui pädev asutus ei ole taganud liidu õiguse järgimist ühe kuu jooksul alates Euroopa Pangandusjärelevalve soovituse kättesaamisest, võib komisjon Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud teabe alusel või omal algatusel esitada ametliku arvamuse, millega pädevalt asutuselt nõutakse liidu õiguse järgimiseks vajalike meetmete võtmist. Komisjoni ametlikus arvamuses võetakse arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve soovitust.

▼B

Komisjon esitab sellise ametliku arvamuse hiljemalt kolme kuu jooksul alates soovituse vastuvõtmisest. Komisjon võib kõnealust tähtaega pikendada ühe kuu võrra.

Euroopa Pangandusjärelevalve ja pädevad asutused esitavad komisjonile kogu vajaliku teabe.

5. Pädev asutus teavitab kümne tööpäeva jooksul alates lõikes 4 osutatud ametliku arvamuse kättesaamisest komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet meetmetest, mida ta on võtnud või kavatseb võtta kõnealuse ametliku arvamuse järgimiseks.

6. Kui pädev asutus ei järgi lõikes 4 osutatud ametlikku arvamust kõnealuses lõikes kindlaks määratud tähtaja jooksul ja kui tuleb õigeaegselt võtta meetmeid liidu õiguse järgimise tagamiseks, et sellega säilitada või taastada võrdsed konkurentsitingimused turul või tagada finantssüsteemi nõuetekohane toimimine ja terviklikkus, võib Euroopa Pangandusjärelevalve, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaseid komisjoni volitusi, võtta juhul, kui artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktide asjakohased nõuded on vahetult kohaldatavad finantseerimisasutuste suhtes, vastu finantseerimisasutustele adresseeritavaid üksikotsuseid, millega nõutakse teatavate meetmete võtmist, mida on vaja liidu õiguses sätestatud kohustuste täitmiseks, sealhulgas mis tahes tegevuse lõpetamist.

Euroopa Pangandusjärelevalve otsus peab olema kooskõlas komisjoni lõike 4 kohase ametliku arvamusega.

7. Lõike 6 kohased otsused on ülimuslikud pädeva asutuse varem samas küsimuses vastu võetud mis tahes muu otsuse suhtes.

Meetmete puhul, mida pädev asutus võtab seoses küsimustega, mille kohta on esitatud lõike 4 kohane ametlik arvamus või tehtud lõike 6 kohane otsus, peavad pädevad asutused vastavalt järgima ametlikku arvamust või otsust.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve märgib artikli 43 lõikes 5 osutatud aruandes, millised pädevad asutused ja finantseerimisasutused ei ole käesoleva artikli lõigetes 4 ja 6 osutatud ametlikke arvamusi või otsuseid järginud.

Artikkel 18

Tegevus eriolukordades

▼M1

1. Ebasoodsa arengu korral, mis võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust, soodustab ja, kui seda vajalikuks peetakse, koordineerib Euroopa Pangandusjärelevalve aktiivselt liikmesriikide asjakohaste pädevate järelevalveasutuste võetud meetmeid.

▼M1

Selleks et Euroopa Pangandusjärelevalve saaks seda soodustavat ja koordineerivat rolli täita, teavitatakse teda igast asjakohasest arengust ning kutsutakse osalema vaatlejana kõikidel asjaomastel asjakohaste pädevate järelevalveasutuste kohtumistel.

▼B

2. Nõukogu võib komisjoni ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ning vajaduse korral Euroopa järelevalveasutustega konsulteerides võtta Euroopa Pangandusjärelevalve, komisjoni või Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu taotlusel vastu otsuse, mis adresseeritakse Euroopa Pangandusjärelevalvele ja millega määratakse kindlaks eriolukorra olemasolu käesoleva määruse tähenduses. Nõukogu vaatab kõnealuse otsuse läbi asjakohaste ajavahemike järel ja vähemalt üks kord kuus. Kui otsust ühe kuu möödudes ei uuendata, kaotab see automaatselt kehtivuse. Nõukogu võib igal ajal kuulutada eriolukorra lõppenuks.

Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu või Euroopa Pangandusjärelevalve jõuab järeldusele, et tekkida võib eriolukord, edastavad nad nõukogule konfidentsiaalse soovituse ja esitavad olukorra hinnangu. Seejärel hindab nõukogu koosoleku kokkukutsumise vajadust. Selle käigus tagatakse nõuetekohane konfidentsiaalsus.

Kui nõukogu teeb kindlaks, et eriolukord on tekkinud, teavitab ta sellest nõuetekohaselt ja viivitamata Euroopa Parlamenti ja komisjoni.

▼M1

3. Kui nõukogu võtab vastu lõike 2 kohase otsuse, ning erandjuhtudel, kui on vaja pädevate asutuste koordineeritud meetmeid, et reageerida ebasoodsale arengule, mis võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu kogu finantssüsteemi või selle osa stabiilsust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve teha üksikotsuse, millega nõuab pädevatelt asutustelt kooskõlas artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktidega vajalike meetmete võtmist sellise arenguga tegelemiseks, tagades, et finantseerimisasutused ja pädevad asutused täidavad kõnealustes õigusaktides sätestatud nõudeid.

▼B

4. Kui pädev asutus ei järgi lõikes 3 osutatud Euroopa Pangandusjärelevalve otsust kõnealuses otsuses kindlaks määratud tähtaja jooksul, võib Euroopa Pangandusjärelevalve, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaseid komisjoni volitusi, võtta juhul, kui artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlike aktide ning nende aktide alusel vastuvõetud regulatiivsete tehniliste standardite ja rakenduslike tehniliste standardite asjakohased nõuded on finantseerimisasutuste suhtes vahetult kohaldatavad, vastu finantseerimisasutustele adresseeritavaid üksikotsuseid, millega nõuab teatavate meetmete võtmist, mis on vajalikud nimetatud õigusaktides sätestatud kohustuste täitmiseks, sealhulgas mis tahes tegevuse lõpetamine. See kehtib vaid olukorras, kus pädev asutus ei kohalda artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikke akte ning nende aktide alusel vastuvõetud regulatiivseid tehnilisi standardeid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid või kohaldab neid viisil, mis on ilmselt kõnealuste õigusaktide tõsine rikkumine, ning kui kiire parandusmeetmete võtmine on vajalik finantsturgude nõuetekohase toimimise ja terviklikkuse või liidu kogu finantssüsteemi või selle osa stabiilsuse taastamiseks.

▼B

5. Lõike 4 kohased otsused on ülimuslikud pädeva asutuse varem samas küsimuses vastu võetud mis tahes muu otsuse suhtes.

Mis tahes meetmed, mida pädev asutus võtab seoses küsimustega, mille kohta on tehtud lõigete 3 või 4 kohane otsus, peavad olema kooskõlas kõnealuste otsustega.

Artikkel 19

Pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste lahendamine piiriüleste olukordade puhul

▼M1

1. Kui pädev asutus ei ole nõus selliste meetmete menetluse või sisuga, mida teine pädev asutus võtab artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu õigusaktides sätestatud juhtudel, või selliste meetmete võtmatajätmisega, võib Euroopa Pangandusjärelevalve, ilma et see piiraks artiklis 17 sätestatud volitusi, ühe või mitme asjaomase pädeva asutuse taotlusel aidata pädevatel asutustel jõuda kokkuleppele käesoleva artikli lõigetes 2–4 sätestatud korras.

▼B

Artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktides sätestatud juhtudel ning juhul, kui objektiivsete kriteeriumite alusel on kindlaks tehtud, et eri liikmesriikide pädevad asutused on eriarvamusel, võib Euroopa Pangandusjärelevalve omal algatusel aidata asjaomastel asutustel jõuda kokkuleppele lõigetes 2–4 osutatud korras.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve kehtestab pädevate asutuste vahelise lepitusmenetluse tähtaja, võttes arvesse artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktides kindlaks määratud mis tahes asjakohaseid tähtaegu ning vaidlusaluse küsimuse keerukust ja kiireloomulisust. Selles etapis toimib Euroopa Pangandusjärelevalve vahendajana.

3. Kui lõikes 2 osutatud lepitusetapi lõpuks ei ole asjaomased pädevad asutused jõudnud kokkuleppele, võib Euroopa Pangandusjärelevalve teha artikli 44 lõike 1 kolmandas ja neljandas lõigus sätestatud korras asjaomaste pädevate asutuste jaoks siduva otsuse, mille kohaselt peavad kõnealused asutused erimeelsuste lahendamiseks võtma teatavaid meetmeid või loobuma meetmete võtmisest, et tagada kooskõla liidu õigusega.

4. Kui pädev asutus ei järgi Euroopa Pangandusjärelevalve otsust ja seetõttu ei suuda tagada, et finantseerimisasutus täidaks artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktidega tema suhtes vahetult kohaldatavaid nõudeid, võib Euroopa Pangandusjärelevalve, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaseid komisjoni volitusi, võtta vastu finantseerimisasutustele adresseeritavaid üksikotsuseid, millega nõutakse teatavate meetmete võtmist, mis on vajalikud liidu õigusest tulenevate kohustuste täitmiseks, sealhulgas mis tahes tegevuse lõpetamine.

▼B

5. Lõike 4 kohased otsused on ülimuslikud pädeva asutuse varem samas küsimuses vastu võetud mis tahes muu otsuse suhtes. Mis tahes meetmed, mida pädev asutus võtab seoses lõike 3 või 4 kohase otsuse asjaoludega, peavad olema kooskõlas asjaomase otsusega.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve eesistuja toob artikli 50 lõikes 2 osutatud aruandes välja pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste laadi ja liigi, saavutatud kokkulepped ja erimeelsuste lahendamiseks tehtud otsused.

Artikkel 20

Pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste lahendamine valdkonnaülesel tasandil

Ühiskomitee lahendab vastavalt artiklites 19 ja 56 osutatud korrale valdkonnaüleseid erimeelsusi, mis võivad tekkida ühe või mitme käesoleva määruse, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 4 punktis 2 määratletud pädevate asutuste vahel.

▼M1

Artikkel 20a

Järelevalvealase läbivaatamise protsessi lähendamine

Euroopa Pangandusjärelevalve edendab oma volituste piires järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi lähendamist kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL, et aidata kaasa tugevate järelevalvestandardite tekkimisele liidus.

▼B

Artikkel 21

Järelevalvekolleegiumid

▼M1

1. Euroopa Pangandusjärelevalve edendab oma volituste piires määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL osutatud järelevalvekolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja järjepidevat toimimist ning liidu õiguse ühetaolist kohaldamist kõigis järelevalvekolleegiumides. Eesmärgiga lähendada parimaid järelevalvetavasid edendab Euroopa Pangandusjärelevalve ühiseid järelevalvekavasid ja ühiskontrolle ning Euroopa Pangandusjärelevalve töötajad võivad osaleda järelevalvekolleegiumide tegevuses, sealhulgas kohapealsetes kontrollides, mida viivad ühiselt läbi kaks või enam pädevat asutust.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võtab juhtrolli piiriüleste finantseerimisasutuste järelevalvekolleegiumide järjepideva toimimise tagamisel kogu liidus, võttes arvesse artiklis 23 osutatud finantseerimisasutustega seotud süsteemset riski, ning kutsub vajaduse korral kokku järelevalvekolleegiumi koosoleku.

▼B

Käesoleva lõike ja käesoleva artikli lõike 1 mõistes käsitatakse Euroopa Pangandusjärelevalvet pädeva asutusena asjakohaste õigusaktide tähenduses.

▼B

Euroopa Pangandusjärelevalve võib:

a) järelevalvekolleegiumi töö hõlbustamiseks koguda ja jagada asjakohast teavet koostöös pädevate asutustega ning luua kesksüsteemi, mille kaudu on selline teave kättesaadav kolleegiumis osalevatele pädevatele asutustele, ja hallata seda süsteemi;

b) algatada ja koordineerida kogu liitu hõlmavaid stressiteste kooskõlas artikliga 32, mille abil hinnatakse finantseerimisasutuste võimet kohaneda eelkõige artiklis 23 osutatud finantseerimisasutustega seotud süsteemsete riskidega ja ebasoodsate turusuundumustega, ning hinnata süsteemse riski võimalikku suurenemist stressiolukorras, tagades liikmesriikide tasandil võimalikult ühtse metoodika kohaldamise selliste testide läbiviimisel, ning vajaduse korral edastada pädevatele asutustele soovitusi stressitestidega kindlaks tehtud probleemide kõrvaldamiseks;

c) edendada tulemuslikke ja tõhusaid järelevalvetoiminguid, sealhulgas selliste riskide hindamine, millega finantseerimisasutused kokku puutuvad või võivad kokku puutuda, nagu on kindlaks tehtud järelevalve käigus või stressiolukorras;

d) teostada vastavalt käesolevas määruses nimetatud ülesannetele ja volitustele järelevalvet pädevate asutuste tegevuse üle ning

e) taotleda järelevalvekolleegiumilt täiendavat arutelu juhul, kui ta leiab, et otsus tooks kaasa liidu õiguse ebaõige kohaldamise või et see ei aitaks kaasa järelevalvetavade lähendamisele. Samuti võib Euroopa Pangandusjärelevalve paluda konsolideerimisgrupi järelevalveasutuselt järelevalvekolleegiumi koosoleku kokku kutsumist või mõne punkti lisamist koosoleku päevakorda.

3. Järelevalvekolleegiumide tööd käsitlevate sätete ühtsete kohaldamistingimuste tagamiseks võib Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötada regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõusid ning anda artikli 16 kohaseid suuniseid ja soovitusi, et edendada järelevalvealase töö ja järelevalvekolleegiumide parimate tavade lähendamist.

4. Õiguslikult siduv vahendajaroll võimaldab Euroopa Pangandusjärelevalvel lahendada pädevate asutuste vahelisi vaidlusi artiklis 19 sätestatud korras. Euroopa Pangandusjärelevalve võib teha asjaomase asutuse suhtes vahetult kohaldatavaid järelevalvealaseid otsuseid vastavalt artiklile 19.

Artikkel 22

Üldsätted

1. Euroopa Pangandusjärelevalve võtab nõuetekohaselt arvesse süsteemset riski, nagu see on määratletud määruses (EL) nr 1092/2010. Euroopa Pangandusjärelevalve käsitleb võimalikke finantsteenuste häireid:

a) mis on põhjustatud kogu finantssüsteemi või selle osade nõrgenemisest ning

▼B

b) millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed siseturule ja reaalmajandusele.

Vajaduse korral kaalub Euroopa Pangandusjärelevalve süsteemse riski jälgimist ja hindamist vastavalt Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud korrale ning reageerib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatustele ja soovitustele vastavalt määruse (EL) nr 1092/2010 artiklile 17.

▼M1

1a. Vähemalt kord aastas otsustab Euroopa Pangandusjärelevalve, kas on asjakohane korraldada kooskõlas artikliga 32 kogu liitu hõlmavat hindamist, mille eesmärk on selgitada, kui kaua peavad finantseerimisasutused vastu ebasoodsate turusuundumuste korral, ja teatab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning komisjonile oma põhjendused. Kui viiakse läbi selline kogu liitu hõlmav hindamine ning Euroopa Pangandusjärelevalve peab seda asjakohaseks, avaldab ta hindamise tulemused iga osaleva finantseerimisasutuse kohta.

▼B

2. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja ühise kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete näitajate kogumi (riskinäidiku) süsteemse riski kindlakstegemiseks ja mõõtmiseks.

Euroopa Pangandusjärelevalve töötab lisaks välja asjakohase stressitestimise korra, mis aitab määrata kindlaks neid finantseerimisasutusi, kellega võib olla seotud süsteemne risk. Nende finantseerimisasutuste suhtes kohaldatakse tugevdatud järelevalvet ning vajaduse korral artiklis 25 osutatud saneerimis- ja likvideerimismenetlusi.

3. Ilma et see piiraks artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktide kohaldamist, koostab Euroopa Pangandusjärelevalve vajaduse korral finantseerimisasutuste jaoks täiendavaid suuniseid ja soovitusi, et võtta arvesse nendega seotud süsteemseid riske.

Euroopa Pangandusjärelevalve tagab, et finantseerimisasutustega seotud süsteemseid riske võetakse arvesse artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides sätestatud valdkondade regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõude koostamisel.

4. Ühe või mitme pädeva asutuse, Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni taotlusel või omal algatusel võib Euroopa Pangandusjärelevalve uurida konkreetset liiki finantseerimisasutusi, tooteliike või käitumisviise, et hinnata võimalikke ohte finantssüsteemi stabiilsusele ning esitada asjaomastele pädevatele asutustele asjakohaseid soovitusi meetmete võtmiseks.

Selleks võib Euroopa Pangandusjärelevalve kasutada talle käesoleva määrusega, sealhulgas artikliga 35 antud volitusi.

5. Ühiskomitee tagab käesoleva artikli kohaselt võetud meetmete üldise ja valdkonnaülese koordineerimise.

▼B

Artikkel 23

Süsteemse riski kindlakstegemine ja mõõtmine

1. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerides välja kriteeriumid süsteemse riski kindlakstegemiseks ja mõõtmiseks ning asjakohase stressitestimise korra, mis hõlmab hinnangu andmist selle kohta, kas finantseerimisasutustega seotud süsteemne risk võib stressiolukordades suureneda. Nende finantseerimisasutuste suhtes, kellega võib olla seotud süsteemne risk, kohaldatakse tugevdatud järelevalvet ning vajaduse korral artiklis 25 osutatud saneerimis- ja likvideerimismenetlusi.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võtab finantseerimisasutustega seotud süsteemse riski kindlakstegemiseks ja mõõtmiseks vajalike kriteeriumite väljatöötamisel täiel määral arvesse vastavaid rahvusvahelisi lähenemisviise, sealhulgas finantsstabiilsuse nõukogu, Rahvusvahelise Valuutafondi ja Rahvusvaheliste Arvelduste Panga poolt kehtestatud lähenemisviise.

Artikkel 24

Pidev suutlikkus reageerida süsteemsetele riskidele

1. Euroopa Pangandusjärelevalve tagab, et tal on spetsialiseeritud ja pidev suutlikkus tõhusalt reageerida artiklites 22 ja 23 osutatud süsteemsete riskide materialiseerumise korral ning eelkõige seoses institutsioonidega, kellega on seotud süsteemne risk.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve täidab talle käesoleva määruse ja artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktidega antud ülesandeid ning annab oma panuse kriiside ohjamise ja lahendamise sidusa ja koordineeritud korra toimimisse liidus.

Artikkel 25

Saneerimis- ja likvideerimismenetlused

▼M1

1. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab kaasa finantseerimisasutuste tõhusate, järjepidevate ja ajakohaste maksevõime taastamise ja solveerimiskavade väljatöötamisele ning kooskõlastamisele ning osaleb aktiivselt selles tegevuses. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab ühtlasi artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu õigusaktides ette nähtud juhtudel välja töötada menetlusi eriolukordade tarvis ja ennetusmeetmeid, et minimeerida maksejõuetuse süsteemset mõju.

▼B

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võib välja selgitada parimad tavad, mille eesmärk on hõlbustada raskustesse sattunud finantseerimisasutuste ja eelkõige piiriüleste kontsernide saneerimist ja likvideerimist viisil, mis välistab pankrotiohu edasikandumise, tagades selliste asjakohaste vahendite, sealhulgas piisavate ressursside kättesaadavuse, mis võimaldavad raskustesse sattunud finantseerimisasutuse või kontserni saneerimise või likvideerimise korrapärasel, kulutõhusal ja õigeaegsel viisil.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve võib töötada välja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides täpsustatud regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt artiklites 10–15 sätestatud korrale.

▼B

Artikkel 26

Hoiuste tagamise skeemide Euroopa süsteem

1. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab tugevdada hoiuste tagamise riiklike skeemide Euroopa süsteemi, toimides talle käesoleva määrusega antava pädevuse raames, et tagada direktiivi 94/19/EÜ nõuetekohane kohaldamine, seades eesmärgiks tagada hoiuste tagamise riiklike skeemide küllaldane rahastamine finantseerimisasutuste sissemaksetest (kaasa arvatud sellised direktiivis 94/19/EÜ sätestatud asutused, mis on liidus asutatud ja võtavad siin vastu hoiuseid, kuid mille peakorter ei asu liidus) ning tagada kõigi hoiustajate kõrgetasemeline kaitse kogu liitu hõlmavas ühtses raamistikus; seejuures ei piirata vastastikuste tagatisskeemide toimimist, tingimusel et need on kooskõlas liidu õigusaktidega.

2. Hoiuste tagamise skeemide suhtes kohaldatakse artiklit 16, mis käsitleb Euroopa Pangandusjärelevalve volitusi suuniste ja soovituste vastuvõtmiseks.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve võib töötada välja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadusandlikes aktides määratletud regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid vastavalt artiklites 10–15 sätestatud korrale.

4. Artikli 81 kohasel käesoleva määruse läbivaatamisel pööratakse erilist tähelepanu lähenemisele seoses hoiuste tagamise riiklike skeemide Euroopa süsteemiga.

Artikkel 27

Pankade likvideerimise Euroopa süsteem ja selle rahastamiskord

1. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab töötada välja meetodeid raskustesse sattunud finantseerimisasutuste, eelkõige selliste finantseerimisasutuste likvideerimiseks, millega võib olla seotud süsteemne risk, viisil, mis välistab pankrotiohu edasikandumise ja võimaldab neid likvideerida nõuetekohaselt ja õigeaegselt, sealhulgas kasutades vajaduse korral ühtseid ja töökindlaid rahastamismehhanisme.

▼M1

2. Euroopa Pangandusjärelevalve hindab vajadust ühtsete, töökindlate ja usaldusväärsete rahastamismehhanismide süsteemi järele, mis hõlmaks asjakohaseid rahastamisvahendeid ja oleks seotud koordineeritud kriisihalduskorraga.

▼B

Euroopa Pangandusjärelevalve aitab kaasa tööle, mida tehakse seoses võrdsete võimaluste tagamisega ning mis tahes selliste maksude ja osamaksete süsteemide kumulatiivsete mõjudega, mis võidakse kehtestada finantseerimisasutuste suhtes, et tagada koormuse õiglane jagamine ja stiimulid süsteemse riski piiramiseks osana ühtsest ja usaldusväärsest saneeerimise ja likvideerimise õigusraamistikust.

▼B

Artikli 81 kohasel käesoleva määruse läbivaatamisel pööratakse erilist tähelepanu Euroopa Pangandusjärelevalve rolli võimalikule tugevdamisele kriiside ennetamise, ohjamise ja lahendamise raamistikus ning vajaduse korral Euroopa saneerimis- ja likvideerimisfondi loomisele.

Artikkel 28

Ülesannete ja kohustuste delegeerimine

1. Pädevad asutused võivad käesolevas artiklis sätestatud tingimustel delegeerida ülesandeid ja kohustusi Euroopa Pangandusjärelevalvele või teistele pädevatele asutustele, kui Euroopa Pangandusjärelevalve või teised pädevad asutused sellega nõustuvad. Liikmesriigid võivad kehtestada kohustuste delegeerimisega seonduvad erimenetlused, mida asjaomase liikmesriigi pädevad asutused peavad järgima enne selliste delegeerimiskokkulepete sõlmimist, ning piirata delegeerimise ulatust, nii et see hõlmaks vaid seda, mis on vajalik piiriüleste finantseerimisasutuste ja piiriüleste kontsernide tõhusaks järelevalveks.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve ergutab ja lihtsustab ülesannete ja kohustuste delegeerimist pädevate asutuste vahel, määrates kindlaks ülesanded ja kohustused, mida saab delegeerida või ühiselt täita, ning edendades parimaid tavasid.

3. Ülesannete delegeerimise tulemusena jaotuvad artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktides sätestatud pädevused ümber. Delegeeritud kohustustega seonduvat menetlust, nende täitmist ning halduslikku ja kohtulikku kontrolli reguleerib selle liikmesriigi õigus, kelle asutusele kohustused delegeeritakse.

4. Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet delegeerimiskokkulepetest, mida nad kavatsevad sõlmida. Nad ei sõlmi kõnealuseid kokkuleppeid enne ühe kuu möödumist Euroopa Pangandusjärelevalve teavitamisest.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib kavandatud kokkuleppe kohta esitada arvamuse ühe kuu jooksul alates sellekohase teabe saamisest.

Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab asjakohasel viisil kõik pädevate asutuste vahel sõlmitud delegeerimiskokkulepped, et tagada kõigi asjaomaste isikute nõuetekohane teavitamine.

Artikkel 29

Ühine järelevalvekultuur

1. Euroopa Pangandusjärelevalvel on oluline roll liidu ühise järelevalvekultuuri ja ühtsete järelevalvetavade kujundamisel ning ühtsete menetluste ja lähenemisviiside tagamisel kogu liidus. Euroopa Pangandusjärelevalvel on vähemalt järgmised ülesanded:

a) esitada pädevatele asutustele arvamusi;

b) edendada tõhusat kahe- ja mitmepoolset teabevahetust pädevate asutuste vahel, järgides samas asjakohastes liidu õigusaktides sätestatud konfidentsiaalsus- ja andmekaitsenõudeid;

▼B

c) aidata välja töötada kõrgekvaliteedilisi ja ühtseid järelevalvestandardeid, sealhulgas aruandlusstandardeid, ning rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid vastavalt artikli 1 lõikele 3;

d) vaadata läbi komisjoni vastuvõetud asjakohaste regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite ning Euroopa Pangandusjärelevalve väljaantud suuniste ja soovituste kohaldamine ning teha vajaduse korral muudatusettepanekuid ja

e) koostada valdkondlikke ja valdkondadevahelisi koolitusprogramme, soodustada töötajate vahetust ning julgustada pädevaid asutusi rohkem kasutama lähetusi ja muid vahendeid.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võib vajaduse korral töötada välja uusi praktilisi meetmeid ja lähenemisvahendeid, et edendada ühtseid järelevalvealaseid lähenemisviise ja -tavasid.

▼M1

Ühise järelevalvekultuuri loomiseks ja võttes muu hulgas arvesse finantseerimisasutuste muutuvaid äritavasid ning ärimudeleid, töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja kogu liidus finantseerimisasutuste järelevalvet hõlmava Euroopa järelevalvekäsiraamatu ning ajakohastab seda. Euroopa järelevalvekäsiraamat käsitleb järelevalvemetoodika ja -menetluste parimaid tavasid.

▼B

Artikkel 30

Vastastikused eksperdihinnangud pädevate asutuste kohta

1. Euroopa Pangandusjärelevalve organiseerib ja koostab korrapäraselt vastastikuseid eksperdihinnanguid pädevate asutuste mõne toimingu või kogu tegevuse kohta, et täiendavalt suurendada järelevalvetulemuste sidusust. Selleks töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja meetodid, mille kohaselt asjaomaseid asutusi objektiivselt hinnata ja võrrelda. Vastastikuste eksperdihinnangute teostamisel võetakse arvesse olemasolevat teavet asjaomase pädeva asutuse kohta ning asjaomase asutuse suhtes juba läbiviidud hindamisi.

2. Vastastikused eksperdihinnangud hõlmavad vähemalt järgmiste elementide hindamist:

a) pädeva asutuse ressursside ja juhtimiskorra vastavus vajadustele, eelkõige seoses artiklites 10–15 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite või rakenduslike tehniliste standardite ning artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktide tõhusa kohaldamisega ja suutlikkusega võtta arvesse turusuundumusi;

b) liidu õiguse ja järelevalvetavade, sealhulgas artiklite 10–16 kohaselt vastu võetud regulatiivsete tehniliste standardite või rakenduslike tehniliste standardite, suuniste ja soovituste kohaldamisel saavutatud lähenemise aste ning hinnang selle kohta, mil määral järelevalvetavad võimaldavad saavutada liidu õiguses sätestatud eesmärke;

▼B

c) mõne pädeva asutuse välja töötatud parimad tavad, mille võiksid üle võtta ka teised pädevad asutused;

d) liidu õiguse rakendamisel vastu võetud sätete täitmise tagamisel saavutatud tulemuslikkus ja lähenemise aste, sealhulgas vastutavate isikute suhtes haldusmeetmete ja sanktsioonide kohaldamine, kui nimetatud sätteid ei ole järgitud.

▼M1

3. Vastastikuse eksperdihinnangu alusel võib Euroopa Pangandusjärelevalve anda artikli 16 kohaseid suuniseid ja soovitusi. Vastavalt artikli 16 lõikele 3 püüavad pädevad asutused järgida Euroopa Pangandusjärelevalve suuniseid ja soovitusi. Artiklite 10–15 kohaste regulatiivsete tehniliste või rakenduslike tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse vastastikuse eksperdihinnangu tulemusi ja muud tema ülesannete täitmisel talle teatavaks saanud teavet, et tagada kõrgeimate standardite ja parimate tavade lähendamine.

3a. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile arvamuse, kui vastastikusest eksperdihinnangust või muust tema ülesannete täitmisel talle teatavaks saanud teabest nähtub, et usaldatavusnõuete edasiseks ühtlustamiseks on vaja seadusandlikku algatust.

▼B

4. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb vastastikuste eksperthinnangute alusel kindlaksmääratud parimad tavad üldsusele kättesaadavaks. Lisaks võib teha üldsusele kättesaadavaks kõik muud vastastikuste eksperdihinnangute tulemused, kui pädev asutus, kelle suhtes vastastikust eksperdihinnangut läbi viiakse, annab selleks oma nõusoleku.

Artikkel 31

Koordineerimine

Euroopa Pangandusjärelevalve koordineerib üldiselt pädevate asutuste tegevust, eelkõige juhul, kui ebasoodsad arengutendentsid võivad tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi stabiilsust.

Euroopa Pangandusjärelevalve soodustab liidu koordineeritud meetmete võtmist, tehes selleks muu hulgas järgmist:

a) lihtsustades teabevahetust pädevate asutuste vahel;

▼M1

b) määrates kindlaks kõigile asjaomastele pädevatele asutustele kättesaadavaks tehtava teabe ulatuse ja kontrollides asjakohasel juhul selle teabe usaldusväärsust;

▼B

c) viies pädevate asutuste taotlusel või omal algatusel läbi mittesiduvat vahendamist, ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist;

▼M1

d) teavitades Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, nõukogu ja komisjoni viivitamata võimalikust eriolukorrast;

e) võttes finantsturgude toimimist ohustada võiva arengu korral kõik asjakohased meetmed, et kooskõlastada asjakohaste pädevate asutuste võetavaid meetmeid;

f) koondades pädevatelt asutustelt artiklite 21 ja 35 kohaselt finantseerimisasutuste aruandekohustuse tulemusena saadud teabe. Euroopa Pangandusjärelevalve jagab kõnealust teavet teiste asjaomaste pädevate asutustega.

▼B

Artikkel 32

Turusuundumuste hindamine

1. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib ja hindab turusuundumusi oma pädevusvaldkonnas ja vajaduse korral teavitab Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni asjakohastest mikrousaldatavuse suundumustest ning võimalikest riskidest ja nõrkadest kohtadest. Euroopa Pangandusjärelevalve lisab oma hinnangutesse majandusanalüüsi turgude kohta, kus finantseerimisasutused toimivad, ning hinnangu selle kohta, milline on võimalike turusuundumuste mõju finantseerimisasutustele.

▼M1

2. Koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga algatab ja koordineerib Euroopa Pangandusjärelevalve kogu liitu hõlmavaid hinnanguid finantseerimisasutuste vastupanuvõime kohta ebasoodsate turusuundumuste korral. Selleks töötab ta välja:

a) ühise metoodika, mille kohaselt hinnata majanduslike stsenaariumide mõju finantseerimisasutuse finantsseisundile;

b) ühised lähenemisviisid finantseerimisasutuste vastupanuvõimet käsitlevate hindamiste tulemuste edastamise kohta;

c) ühise metoodika teatavate toodete omaduste või turustusprotsesside mõju hindamiseks finantseerimisasutusele ning

d) varahindamise ühise metoodika, juhul kui seda peetakse stressitesti tegemiseks vajalikuks.

▼B

3. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1092/2010 kohaseid Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesandeid, esitab Euroopa Pangandusjärelevalve vähemalt kord aastas ja vajaduse korral sagedamini Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule oma pädevusvaldkonnas suundumuste, võimalike riskide ja nõrkade kohtade hinnangu.

▼B

Kõnealustes hinnangutes liigitab Euroopa Pangandusjärelevalve peamised riskid ja nõrgad kohad ning teeb vajaduse korral ennetavate meetmete või parandusmeetmete ettepanekud.

▼M1

3a. Käesoleva artikli kohaselt kogu liitu hõlmava finantseerimisasutuste vastupanuvõime hindamise eesmärgil võib Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas artikliga 35 selles sätestatud tingimustel nõuda teavet otse kõnealustelt finantseerimisasutustelt. Ühtlasi võib Euroopa Pangandusjärelevalve nõuda pädevatelt asutustelt erikontrolle. Ta võib nõuda pädevatelt asutustelt kohapealseid kontrolle, milles ta võib osaleda kooskõlas artikliga 21 selles sätestatud tingimustel, et tagada meetodite, tavade ja tulemuste võrreldavus ja usaldusväärsus.

3b. Euroopa Pangandusjärelevalve võib nõuda, et pädevad asutused nõuaksid finantseerimisasutustelt nende poolt lõike 3a alusel esitatavale teabele sõltumatu välisauditi tegemist.

▼B

4. Euroopa Pangandusjärelevalve tagab, et piisaval määral võetakse arvesse valdkondadevahelisi arengutendentse, riske ja nõrku kohti, tehes selleks ühiskomitee kaudu tihedat koostööd Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ja Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve).

Artikkel 33

Rahvusvahelised suhted

1. Ilma et see piiraks liikmesriikide ja liidu institutsioonide pädevust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve luua kontakte ja sõlmida halduskokkuleppeid järelevalveasutuste, rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikide valitsusasutustega. Kõnealused kokkulepped ei loo liidule ja selle liikmesriikidele õiguslikke kohustusi ega takista liikmesriike ja nende pädevaid asutusi sõlmimast kahe- või mitmepoolseid kokkuleppeid kolmandate riikidega.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab ette valmistada kolmandate riikide järelevalvekorra samaväärsust käsitlevaid otsuseid vastavalt artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktidele.

3. Artikli 43 lõikes 5 osutatud aruandes nimetab Euroopa Pangandusjärelevalve rahvusvaheliste organisatsioonide või kolmandate riikide haldusasutustega sõlmitud halduskokkulepped ning vastavusotsuste ettevalmistamisel antud abi.

Artikkel 34

Muud ülesanded

1. Euroopa Pangandusjärelevalve võib Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni taotlusel või omal algatusel esitada Euroopa Parlamendile, nõukogule või komisjonile arvamusi kõigis tema pädevusvaldkonda kuuluvates küsimustes.

▼B

2. Seoses direktiivi 2006/48/EÜ (nagu seda on muudetud direktiiviga 2007/44/EÜ) reguleerimisalasse kuuluvate ühinemiste ja omandamistega seotud usaldatavusnormatiivide täitmise hindamisega, mis kõnealuse direktiivi kohaselt eeldavad vähemalt kahe liikmesriigi pädevate asutuste vastastikusi konsultatsioone, võib Euroopa Pangandusjärelevalve asjaomase pädeva asutuse taotlusel esitada ja avaldada arvamuse, mis käsitleb usaldatavusnormatiivide täitmise hindamist, välja arvatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 19a lõike 1 punktis e sätestatud kriteeriumidega seonduv. Arvamus esitatakse viivitamata ja igal juhul enne hindamisperioodi lõppu vastavalt direktiivile 2006/48/EÜ (nagu seda on muudetud direktiiviga 2007/44/EÜ). Valdkondade suhtes, mille kohta Euroopa Pangandusjärelevalve võib esitada arvamuse, kohaldatakse artiklit 35.

Artikkel 35

Teabe kogumine

▼M1

1. Euroopa Pangandusjärelevalve teabenõude alusel esitavad pädevad asutused Euroopa Pangandusjärelevalvele kindlas vormis kogu teabe, mis on talle vajalik käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks, eeldusel et asjaomane teave on neile seaduslikult kättesaadav. Teave peab olema täpne, sidus, täielik ja õigeaegne.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võib ka nõuda, et teavet esitatakse korrapäraste ajavahemike järel ja kindlas vormis või kasutades võrreldavaid aruandevorme, mille ta on heaks kiitnud. Võimaluse korral kasutatakse kõnealuste teabenõuete puhul ühtseid aruandevorme.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve annab pädeva asutuse nõuetekohaselt põhjendatud teabenõude alusel teavet, mis on vajalik pädeva asutuse ülesannete täitmiseks, järgides asjaomase valdkonna õigusaktides ja käesoleva määruse artiklis 70 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

▼B

4. Enne teabe nõudmist vastavalt käesolevale artiklile ning selleks, et vältida topeltaruandlust, võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse olemasolevat asjakohast statistikat, mida koostavad ja levitavad Euroopa statistikasüsteem ja Euroopa Keskpankade Süsteem.

5. Kui teave ei ole kättesaadav või kui pädevad asutused ei tee seda õigeaegselt kättesaadavaks, võib Euroopa Pangandusjärelevalve esitada nõuetekohaselt põhjendatud teabenõude asjaomase liikmesriigi teistele järelevalveasutustele, finantsvaldkonna eest vastutavale ministeeriumile (juhul kui ministeeriumi käsutuses on usaldatavusnormatiivide täitmisega seotud teavet), keskpangale või statistikaametile.

▼M1

6. Kui täielik või täpne teave ei ole kättesaadav või kui seda ei tehta lõike 1 või 5 kohaselt õigeaegselt kättesaadavaks, võib Euroopa Pangandusjärelevalve esitada nõuetekohaselt põhjendatud teabenõude otse:

a) asjakohastele finantseerimisasutustele;

b) asjakohase finantseerimisasutuse valdusettevõtjale või filiaalidele;

▼M1

c) finantskontserni või konglomeraadi reguleerimata tegevusüksustele, mis on asjakohase finantseerimisasutuse finantstegevuse seisukohast olulised.

Sellise teabenõude saajad esitavad Euroopa Pangandusjärelevalvele kohe ja põhjendamatu viivituseta selge, täpse ja täieliku teabe.

▼B

Euroopa Pangandusjärelevalve teavitab asjakohaseid pädevaid asutusi käesoleva lõike ja lõike 5 kohastest teabenõuetest.

Euroopa Pangandusjärelevalve taotlusel aitavad pädevad asutused Euroopa Pangandusjärelevalvel teavet koguda.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve võib kasutada käesoleva artikli alusel saadud konfidentsiaalset teavet ainult käesoleva määrusega ettenähtud ülesannete täitmiseks.

▼M1

7a. Kui lõike 6 kohase teabenõude saajad ei esita viivitamata selget, täpset ja täielikku teavet, teavitab Euroopa Pangandusjärelevalve, kui see on kohaldatav, sellest Euroopa Keskpanka ja vastavate liikmesriikide asjakohaseid asutusi, kes teevad vastavalt siseriiklikule õigusele Euroopa Pangandusjärelevalvega koostööd, et tagada teabe kontrollimiseks täielik juurdepääs sellele ja algdokumentidele, raamatupidamisandmetele või -aruannetele, millele teabenõude saajal on seaduslik juurdepääs.

▼B

Artikkel 36

Suhted Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga

1. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb korrapäraselt tihedat koostööd Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule korrapäraselt ja õigeaegselt teavet, mida kõnealusel nõukogul on vaja oma ülesannete täitmiseks. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesannete täitmiseks vajalikud andmed, mis ei ole kokkuvõtlikul kujul või koondvormis, esitatakse põhjendatud taotluse korral viivitamata Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule vastavalt määruse (EL) nr 1092/2010 artiklile 15. Euroopa Pangandusjärelevalve kehtestab koos Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga asjakohase sisekorra konfidentsiaalse, eelkõige üksikute finantseerimisasutustega seotud teabe edastamiseks.

3. Kooskõlas artiklitega 4 ja 5 tagab Euroopa Pangandusjärelevalve, et määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 16 kohastele Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatustele ja soovitustele järgnevad nõuetekohaseid järelmeetmeid.

4. Pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatuse või soovituse saamist korraldab Euroopa Pangandusjärelevalve viivitamata järelevalvenõukogu koosoleku ja hindab sellise hoiatuse või soovituse mõju oma ülesannete täitmisele.

▼B

Asjakohase otsustamismenetluse käigus teeb Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse meetmete kohta, mis tuleb kooskõlas käesoleva määrusega antud volitustega võtta, et lahendada hoiatustes või soovitustes tõstatatud küsimusi.

▼M1

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve ei järgi soovitust, põhjendab ta oma toimimisviisi nõukogule ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teavitab sellest Euroopa Parlamenti kooskõlas määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 19 lõikega 5.

▼B

5. Vajaduse korral kasutab Euroopa Pangandusjärelevalve käesoleva määrusega antud volitusi, et tagada selliste hoiatuste või soovituste järelmeetmed, mida Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu annab liikmesriigi pädevale järelevalveasutusele.

Kui adressaat ei kavatse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitust järgida, teatab ta sellest järelevalvenõukogule ja põhjendab oma otsust.

▼M1

Kui pädev asutus teavitab kooskõlas määruse (EL) nr 1092/2010 artikli 17 lõikega 1 nõukogu ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu viimatinimetatu soovituse alusel võetud meetmetest, võtab ta nõuetekohaselt arvesse järelevalvenõukogu seisukohti ning teavitab vastavalt komisjoni.

▼B

6. Käesoleva määrusega kehtestatud ülesannete täitmisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve nõuetekohaselt arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatusi ja soovitusi.

Artikkel 37

Pangandussektori sidusrühmade kogu

1. Sidusrühmadega konsulteerimise hõlbustamiseks Euroopa Pangandusjärelevalve ülesannetega seotud valdkondades luuakse pangandussektori sidusrühmade kogu. Pangandussektori sidusrühmade koguga konsulteeritakse artiklite 10–15 kohaselt võetavate meetmete osas seoses regulatiivsete tehniliste standardite ja rakenduslike tehniliste standarditega ning artikli 16 kohaselt võetavate meetmete osas seoses suuniste ja soovituste osas, kui need ei puuduta üksikuid finantseerimisasutusi. Kui meetmeid tuleb võtta kiiresti ja konsulteerimine ei ole võimalik, teavitatakse pangandussektori sidusrühmade kogu nii kiiresti kui võimalik.

▼M1

Pangandussektori sidusrühmade kogu tuleb omal algatusel kokku vastavalt vajadusele, ent vähemalt neli korda aastas.

▼B

2. Pangandussektori sidusrühmade kogusse kuulub 30 liiget, kes võrdses osas esindavad liidus tegutsevaid krediidi- ja investeerimisasutusi, nende töötajate esindajaid, samuti tarbijaid, pangateenuste

▼B

kasutajaid ja VKEde esindajaid. Vähemalt viis liiget on sõltumatud tippteadlased. Finantseerimisasutusi esindab kümme liiget, kellest kolm esindavad ühistu- ja säästupankasid.

3. Pangandussektori sidusrühmade kogu liikmed määrab järelevalvenõukogu asjakohaste sidusrühmade ettepanekul. Otsuse tegemisel tagab järelevalvenõukogu nii palju kui võimalik asjakohase geograafilise ja soolise tasakaalu ja sidusrühmade esindatuse kogu liidu piires.

▼M1

4. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kogu vajaliku teabe, mille suhtes kohaldatakse artiklis 70 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust, ja tagab pangandussektori sidusrühmade kogule piisavad sekretariaaditeenused. Pangandussektori sidusrühmade kogu liikmete jaoks, kes esindavad mittetulundusorganisatsioone, kehtestatakse nõuetekohane hüvitis, mida ei kohaldata ettevõtjate esindajate suhtes. Hüvitis on vähemalt samaväärne nõukogu määruse (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68 (millega kehtestatakse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused) ([1]) (personalieeskirjad) V jaotise 1. peatüki 2. jaos toodud ametnike hüvitiste määradega. Pangandussektori sidusrühmade kogu võib moodustada tehnilistes küsimustes töörühmi. Pangandussektori sidusrühmade kogu liikmete volitused kestavad kaks ja pool aastat, pärast seda korraldatakse uus valikumenetlus.

▼B

Pangandussektori sidusrühmade kogu liikmed võivad olla valitud kaheks järjestikuseks ametiajaks.

5. Pangandussektori sidusrühmade kogu võib esitada Euroopa Pangandusjärelevalvele arvamusi ja nõuandeid kõikides küsimustes, mis on seotud Euroopa Pangandusjärelevalve ülesannetega, pöörates erilist tähelepanu artiklites 10–16, 29, 30 ja 32 sätestatud ülesannetele.

6. Pangandussektori sidusrühmade kogu võtab liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega vastu oma kodukorra.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve avalikustab pangandussektori sidusrühmade kogu arvamused ja nõuanded ning asjakohaste konsultatsioonide tulemused.

Artikkel 38

Kaitsemeetmed

1. Euroopa Pangandusjärelevalve tagab, et artiklite 18 või 19 kohaselt vastu võetud otsused ei ole mingil moel vastuolus liikmesriikide eelarvepädevusega.

2. Kui liikmesriik leiab, et artikli 19 lõike 3 kohane otsus on vastuolus tema eelarvepädevusega, võib ta kahe nädala jooksul pärast Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse esitamist pädevatele asutustele teatada Euroopa Pangandusjärelevalvele ja komisjonile, et pädev asutus kõnealust otsust ei rakenda.

([1]) EÜT L 56, 4.3.1968, lk 1.

▼B

Liikmesriik põhjendab kõnealuses teatises selgelt ja üksikasjalikult, miks ja kuidas kõnealune otsus on vastuolus tema eelarvepädevusega.

Kõnealuse teatise esitamise korral Euroopa Pangandusjärelevalve otsus peatatakse.

Euroopa Pangandusjärelevalve teavitab liikmesriiki ühe kuu jooksul pärast liikmesriigi sellekohase teatise saamist sellest, kas ta jääb oma otsuse juurde, muudab oma otsust või tühistab selle. Juhul kui Euroopa Pangandusjärelevalve jääb oma otsuse juurde või muudab seda, teeb ta avalduse selle kohta, et eelarvepädevust ei mõjutata.

Kui Euroopa Pangandusjärelevalve jääb oma otsuse juurde, võtab nõukogu oma koosolekul, mis toimub hiljemalt kahe kuu jooksul pärast seda, kui Euroopa Pangandusjärelevalve on vastavalt neljandale lõigule teavitanud asjaomast liikmesriiki, hääletamisel antud häälte enamusega vastu otsuse selle kohta, kas Euroopa Pangandusjärelevalve otsus tuleb jätta jõusse.

Kui nõukogu pärast asjaomase küsimuse arutamist ei võta vastavalt viiendale lõigule vastu otsust Euroopa Pangandusjärelevalve otsus jõusse jätta, lõpetatakse Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse kohaldamine.

3. Kui liikmesriik leiab, et artikli 18 lõike 3 kohane otsus on vastuolus tema eelarvepädevusega, võib ta kolme tööpäeva jooksul pärast Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse pädevale asutusele teatavaks tegemist teatada Euroopa Pangandusjärelevalvele, komisjonile ja nõukogule, et pädev asutus kõnealust otsust ei rakenda.

Liikmesriik põhjendab kõnealuses teatises selgelt ja üksikasjalikult, miks ja kuidas kõnealune otsus on vastuolus tema eelarvepädevusega.

Kõnealuse teatise esitamise korral Euroopa Pangandusjärelevalve otsus peatatakse.

Nõukogu kutsub kümne tööpäeva jooksul kokku koosoleku ja teeb oma liikmete lihthäälteenamusega otsuse selle kohta, kas tühistada Euroopa Pangandusjärelevalve otsus.

Kui nõukogu pärast asjaomase küsimuse arutamist ei võta vastavalt neljandale lõigule vastu otsust Euroopa Pangandusjärelevalve otsus tühistada, lõppeb Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse peatumine.

4. Kui nõukogu on teinud kooskõlas lõikega 3 otsuse artikli 18 lõikega 3 seonduvat Euroopa Pangandusjärelevalve otsust mitte tühistada ning kui asjaomane liikmesriik leiab endiselt, et kõnealune Euroopa Pangandusjärelevalve otsus on vastuolus tema eelarvepädevusega, võib asjaomane liikmesriik teavitada sellest komisjoni ja Euroopa Pangandusjärelevalvet ning paluda nõukogul küsimus uuesti läbi vaadata. Asjaomane liikmesriik põhjendab selgelt, miks ta nõukogu otsusega ei nõustu.

Nõukogu kinnitab nelja nädala jooksul pärast esimeses lõigus osutatud teavitamist oma algse otsuse või teeb uue otsuse kooskõlas lõikega 3.

▼B

Nõukogu võib nelja nädala pikkust ajavahemikku pikendada veel nelja nädala võrra, kui juhtumi konkreetsed asjaolud seda nõuavad.

5. Käesoleva artikli mis tahes kuritarvitamine – eelkõige seoses sellise Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega, millel ei ole märkimisväärset või sisulist mõju liikmesriigi eelarvele – on keelatud kui siseturuga kokkusobimatu.

Artikkel 39

Otsustamismenetlus

1. Enne käesoleva määruse kohase otsuse tegemist teavitab Euroopa Pangandusjärelevalve nimelist adressaati otsuse tegemise kavatsusest, määrates tähtaja, mille jooksul võib adressaat kõnealuses küsimuses esitada oma seisukohti, võttes täielikult arvesse küsimuse kiireloomulisust, keerukust ja võimalikke tagajärgi. Seda kohaldatakse *mutatis mutandis* artikli 17 lõikes 3 osutatud soovituste suhtes.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve otsuses tuleb märkida otsuse aluseks olevad asjaolud.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse adressaate teavitatakse käesoleva määruse kohastest õiguskaitsevahenditest.

4. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve võtab vastu artikli 18 lõigete 3 või 4 kohase otsuse, vaatab ta selle läbi asjakohase ajavahemiku järel.

5. Artiklite 17, 18 või 19 kohased Euroopa Pangandusjärelevalve otsused avalikustatakse ning esitatakse asjaomase pädeva asutuse või finantseerimisasutuse andmed ja otsuse põhisisu, välja arvatud juhul, kui avalikustamine on vastuolus finantseerimisasutuste õigustatud huviga nende ärisaladuste hoidmisel või kui see võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust.

III PEATÜKK

ÜLESEHITUS

1. JAGU

Järelevalvenõukogu

Artikkel 40

Koosseis

1. Järelevalvenõukogusse kuuluvad:

a) eesistuja, kellel ei ole hääleõigust;

b) igas liikmesriigis krediidiasutuste järelevalve eest vastutava avalik-õigusliku asutuse juht, kes osaleb järelevalvenõukogu kohtumistel isiklikult vähemalt kaks korda aastas;

▼B

c) üks komisjoni esindaja, kellel ei ole hääleõigust;

▼M1

d) üks Euroopa Keskpanga järelevalvenõukogu nimetatud esindaja, kellel ei ole hääleõigust;

▼B

e) üks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esindaja, kellel ei ole hääleõigust;

f) üks esindaja kummastki ülejäänud kahest Euroopa järelevalveasutusest, kellel ei ole hääleõigust.

2. Järelevalvenõukogu kutsub kokku koos sidusrühmade kogudega peetava koosoleku korrapäraselt vähemalt kaks korda aastas.

3. Iga pädev asutus nimetab oma asutusest kõrgetasemelise asendusliikme, kes võib asendada lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liiget, kui viimane ei saa kohtumisel osaleda.

4. Kui lõike 1 punktis b osutatud asutus ei ole keskpank, võib lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liige otsustada võtta kohtumisele kaasa liikmesriigi keskpanga esindaja, kellel ei ole hääleõigust.

▼M1

4a. Arutelude puhul, mis ei ole artikli 44 lõike 4 kohaselt seotud üksikute finantseerimisasutustega, võib Euroopa Keskpanga järelevalvenõukogu nimetatud esindajaga olla kaasas Euroopa Keskpanga esindaja, kellel on erialased teadmised keskpanganduse ülesannete valdkonnas.

▼B

5. Liikmesriigis, kus on rohkem kui üks käesoleva määruse kohaselt järelevalve eest vastutav asutus, lepivad kõnealused asutused kokku, kes on nende ühine esindaja. Kui aga järelevalvenõukogu arutab küsimust, mis ei kuulu lõike 1 punktis b osutatud liikme poolt esindatud liikmesriigi asutuse pädevusse, võib asjaomane liige siiski võtta kaasa liikmesriigi asjaomase pädeva asutuse esindaja, kellel ei ole hääleõigust.

6. Direktiivi 94/19/EÜ reguleerimisalas tegutsemisel võib lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liiget saata liikmesriigi sellise asutuse esindaja, mis haldab hoiuste tagamise skeeme liikmesriigis, kusjuures kõnealusel esindajal ei ole hääleõigust.

7. Järelevalvenõukogu võib lubada oma töös osaleda vaatlejatel.

Tegevdirektor võib osaleda järelevalvenõukogu koosolekutel hääleõiguseta.

Artikkel 41

Asutusesisesed komiteed ja töörühmad

1. Järelevalvenõukogu võib teatavate ülesannete täitmiseks moodustada asutusesiseseid komiteesid või töörühmi ning delegeerida kõnealustele komiteedele või töörühmadele ja juhatusele või eesistujale teatavaid selgelt kindlaks määratud ülesandeid ja otsuseid.

▼M1

1a. Artikli 17 kohaldamiseks moodustab järelevalvenõukogu sõltumatu vaekogu, millesse kuuluvad järelevalvenõukogu eesistuja ja kuus järelevalvenõukogu liiget, kes ei ole väidetavalt liidu õigust rikkunud pädeva asutuse esindajad ning kelle huve asjaomane vaidlus ei puuduta ja kes ei ole asjaomase pädeva asutusega otseselt seotud.

Igal vaekogu liikmel on üks hääl.

Vaekogu otsus on vastu võetud, kui vähemalt neli liiget hääletab poolt.

2. Artikli 19 kohaldamiseks moodustab järelevalvenõukogu sõltumatu vaekogu, millesse kuuluvad järelevalvenõukogu eesistuja ja kuus järelevalvenõukogu liiget, kes ei ole erimeelsusel olevate pädevate asutuste esindajad ning kelle huve konflikt ei riiva ja kes ei ole asjaomaste pädevate asutustega otseselt seotud.

Igal vaekogu liikmel on üks hääl.

Vaekogu otsus on vastu võetud, kui vähemalt neli liiget hääletab poolt.

3. Käesolevas artiklis osutatud vaekogud teevad artikli 17 või 19 alusel otsuse ettepanekud, mis esitatakse järelevalvenõukogule lõplikuks vastuvõtmiseks.

4. Järelevalvenõukogu võtab vastu käesolevas artiklis osutatud vaekogu kodukorra.

▼B

Artikkel 42

Sõltumatus

Eesistuja ja järelevalvenõukogu hääleõigusega liikmed täidavad käesoleva määrusega neile pandud ülesandeid sõltumatult ja objektiivselt üksnes liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja asutustelt, liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avalik- või eraõiguslikelt isikutelt.

Liikmesriigid, liidu institutsioonid või asutused ega ükski muu avalik- või eraõiguslik isik ei püüa järelevalvenõukogu liikmeid nende ülesannete täitmisel mõjutada.

▼M1

Esimene ja teine lõik ei mõjuta Euroopa Keskpangale määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesandeid.

▼B

Artikkel 43

Ülesanded

1. Järelevalvenõukogu annab juhiseid Euroopa Pangandusjärelevalve tegevuseks ja teeb II peatüki kohaseid otsuseid.

2. Järelevalvenõukogu võtab vastu arvamusi, soovitusi ja otsuseid ning annab II peatüki kohaseid nõuandeid.

▼B

3. Järelevalvenõukogu määrab oma eesistuja.

4. Järelevalvenõukogu võtab igal aastal enne 30. septembrit juhatuse ettepaneku alusel vastu Euroopa Pangandusjärelevalve järgmise aasta tööprogrammi ning edastab selle teavitamise eesmärgil Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

Tööprogramm võetakse vastu, ilma et see piiraks iga-aastase eelarvemenetluse kohaldamist, ning seejärel avalikustatakse.

5. Järelevalvenõukogu võtab juhatuse ettepaneku põhjal vastu artikli 53 lõikes 7 osutatud aruande kavandil põhineva Euroopa Pangandusjärelevalve tegevust käsitleva aastaaruande, sealhulgas eesistuja tööülesannete täitmise kohta, ning edastab nimetatud aruande iga aasta 15. juuniks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile, kontrollikojale ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. Aruanne avalikustatakse.

6. Järelevalvenõukogu võtab vastu Euroopa Pangandusjärelevalve mitmeaastase tööprogrammi ning edastab selle teavitamise eesmärgil Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

Mitmeaastane tööprogramm võetakse vastu, ilma et see piiraks iga-aastase eelarvemenetluse kohaldamist, ning seejärel avalikustatakse.

7. Järelevalvenõukogu võtab eelarve vastu artiklis 63 sätestatud korras.

8. Järelevalvenõukogul on distsiplinaarvõim eesistuja ja tegevdirektori üle ning ta võib nad kõrvaldada ametist artikli 48 lõikes 5 ja artikli 51 lõikes 5 sätestatud korras.

Artikkel 44

Otsuste tegemine

▼M1

1. Järelevalvenõukogu otsused võetakse vastu tema liikmete lihthäälteenamusega. Igal liikmel on üks hääl.

Artiklites 10-16 osutatud õigusaktide ning artikli 9 lõike 5 kolmanda lõigu ja VI peatüki kohaselt võetud meetmete ja otsuste puhul teeb järelevalvenõukogu erandina käesoleva lõike esimesest lõigust otsused oma liikmete kvalifitseeritud häälteenamusega vastavalt ELi lepingu artikli 16 lõikele 4 ning protokolli nr 36 (Üleminekusätete kohta) artiklile 3, nii et see hõlmab vähemalt määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 2 punktis 1 määratletud osalevate liikmesriikide („osalevad liikmesriigid”) pädevate asutuste nimetatud liikmete lihthäälteenamust ja nende liikmesriikide, kes ei ole määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 2 punkti 1 kohaselt määratletud osalevad liikmesriigid („mitteosalevad liikmesriigid”), pädevate asutuste nimetatud liikmete lihthäälteenamust.

▼M1

Artiklite 17 ja 19 kohaste otsuste puhul võetakse vaekogu poolt ette pandud otsus vastu järelevalvenõukogu hääleõiguslike liikmete lihthäälteenamusega, mis hõlmab osalevate liikmesriikide pädevate asutuste nimetatud liikmete lihthäälteenamust ja mitteosalevate liikmesriikide pädevate asutuste nimetatud liikmete lihthäälteenamust.

Erandina kolmandast lõigust võetakse alates kuupäevast, kui mitteosalevate liikmesriikide pädevaid asutusi esindab neli või vähem hääleõiguslikku liiget, vaekogu poolt ette pandud otsus vastu järelevalvenõukogu hääleõiguslike liikmete lihthäälteenamusega, mis hõlmab vähemalt ühte mitteosaleva liikmesriigi pädeva asutuse nimetatud liikme häält.

Igal hääleõiguslikul liikmel on üks hääl.

Järelevalvenõukogu püüab saavutada konsensust artikli 41 lõike 2 kohase vaekogu koosseisu suhtes. Konsensuse puudumisel võetakse järelevalvenõukogu otsused vastu hääleõiguslike liikmete kolmeneljandikulise häälteenamusega. Igal hääleõiguslikul liikmel on üks hääl.

Artikli 18 lõigete 3 ja 4 alusel vastu võetud otsuste puhul ning erandina käesoleva lõike esimesest lõigust teeb järelevalvenõukogu otsused oma hääleõiguslike liikmete lihthäälteenamusega, mis hõlmab osalevate liikmesriikide pädevate asutuste nimetatud liikmete lihthäälteenamust ja mitteosalevate liikmesriikide pädevate asutuste nimetatud liikmete lihthäälteenamust.

▼B

2. Järelevalvenõukogu koosolek kutsutakse kokku eesistuja kutsel tema algatusel või vähemalt ühe kolmandiku liikmete taotlusel ning koosolekut juhib eesistuja.

3. Järelevalvenõukogu võtab vastu ja avalikustab oma kodukorra.

▼M1

4. Hääleõiguseta liikmed ja vaatlejad, välja arvatud eesistuja, tegevdirektor ja Euroopa Keskpanga järelevalvenõukogu nimetatud Euroopa Keskpanga esindaja, ei osale järelevalvenõukogu aruteludel, mis on seotud üksikute finantseerimisasutustega, kui artikli 75 lõikes 3 või artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktides ei ole ette nähtud teisiti.

4a. Euroopa Pangandusjärelevalve eesistujal on õigus korraldada hääletust igal ajal. Ilma et see piiraks nimetatud õigust või Euroopa Pangandusjärelevalve otsustusmenetluse tulemuslikkust, püüab Euroopa Pangandusjärelevalve järelevalvenõukogu otsuste tegemisel saavutada konsensust.

▼B

2. JAGU

Juhatus

Artikkel 45

Koosseis

1. Juhatusse kuuluvad eesistuja ja kuus järelevalvenõukogu liiget, kelle on valinud endi seast järelevalvenõukogu hääleõigusega liikmed.

Kõigil juhatuse liikmetel peale eesistuja on asendusliige, kes võib asendada juhatuse liiget, kellel ei ole võimalik koosolekul osaleda.

▼M1

Järelevalvenõukogu poolt valitud liikmete ametiaeg on kaks ja pool aastat. Ametiaega võib pikendada üks kord. Juhatuse koosseisu puhul on tagatud tasakaalustatud ja proportsionaalne esindatus ning see kajastab liitu tervikuna. Juhatusse kuulub vähemalt kaks mitteosalevate liikmesriikide esindajat. Ametiajad on osaliselt kattuvad ning kohaldatakse asjakohast rotatsioonikorda.

▼B

2. Juhatus võtab vastu otsused kohalviibivate liikmete häälteenamusega. Igal liikmel on üks hääl.

Tegevdirektor ja komisjoni esindaja osalevad juhatuse koosolekutel hääleõiguseta.

Komisjoni esindajal on õigus hääletada artiklis 63 osutatud küsimustes.

Juhatus võtab vastu ja avalikustab oma kodukorra.

3. Juhatus kutsutakse kokku eesistuja kutsel tema algatusel või vähemalt ühe kolmandiku liikmete taotlusel ning koosolekut juhib eesistuja.

Juhatuse koosolekud toimuvad enne iga järelevalvenõukogu koosolekut ja nii tihti, kui juhatus vajalikuks peab. Juhatuse koosolekud toimuvad vähemalt viis korda aastas.

4. Juhatuse liikmeid võivad tulenevalt kodukorrast abistada nõustajad või eksperdid. Hääleõiguseta liikmed, välja arvatud tegevdirektor, ei osale juhatuse aruteludel, kus käsitletakse konkreetseid finantseerimisasutusi.

Artikkel 46

Sõltumatus

Juhatuse liikmed täidavad oma ülesandeid sõltumatult ja objektiivselt üksnes liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja asutustelt, liikmesriikide valitsustelt ja muudelt avalik- või eraõiguslikelt isikutelt.

▼B

Liikmesriigid, liidu institutsioonid ja asutused ega ükski muu avalik- või eraõiguslik isik ei püüa juhatuse liikmeid nende ülesannete täitmisel mõjutada.

Artikkel 47

Ülesanded

1. Juhatus tagab, et Euroopa Pangandusjärelevalve täidab oma kohustusi ja talle pandud ülesandeid vastavalt käesolevale määrusele.

2. Juhatus esitab järelevalvenõukogule vastuvõtmiseks iga-aastase ja mitmeaastase tööprogrammi.

3. Juhatus kasutab oma eelarvepädevust vastavalt artiklitele 63 ja 64.

▼M1

4. Juhatus võtab vastu Euroopa Pangandusjärelevalve personalipoliitika kava ja vastavalt artikli 68 lõikele 2 vajalikud personalieeskirjade rakendusmeetmed.

▼B

5. Juhatus võtab vastavalt artiklile 72 vastu erisätted, mis käsitlevad Euroopa Pangandusjärelevalve dokumentidele juurdepääsu õigust.

6. Juhatus teeb artikli 53 lõikes 7 osutatud aruande kavandi alusel ettepaneku Euroopa Pangandusjärelevalve tegevust ja selle eesistuja ülesandeid kajastava aastaaruande kohta, mis esitatakse kinnitamiseks järelevalvenõukogule.

7. Juhatus võtab vastu ja avalikustab oma kodukorra.

8. Juhatus nimetab apellatsiooninõukogu liikmed ametisse ja vabastab nad ametist kooskõlas artikli 58 lõigetega 3 ja 5.

3. JAGU

Eesistuja

Artikkel 48

Ametisse nimetamine ja ülesanded

1. Euroopa Pangandusjärelevalvet esindab eesistuja, kes on täiskohaga sõltumatu spetsialist.

Eesistuja vastutab järelevalvenõukogu töö ettevalmistamise eest ning juhatab nii järelevalvenõukogu kui ka juhatuse koosolekuid.

▼B

2. Järelevalvenõukogu nimetab eesistuja ametisse pärast avalikku valikumenetlust, arvestades pädevust, oskusi ning teadmisi finantseerimisasutuste ja finantsturgude kohta ning kogemusi finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonnas.

Enne kui kandidaat asub oma kohustusi täitma ja kuni üks kuu pärast tema valimist järelevalvenõukogu poolt võib Euroopa Parlament pärast järelevalvenõukogu valitud kandidaadi ärakuulamist esitada vastuväiteid valitud isiku nimetamise kohta.

Samuti valib järelevalvenõukogu oma liikmete seast asendusliikme, kes täidab eesistuja kohustusi tema puudumise korral. Kõnealust asendusliiget ei tohi valida juhatuse liikmete seast.

3. Eesistuja ametiaeg on viis aastat ja seda võib ühe korra pikendada.

4. Eesistuja viie aasta pikkuse ametiaja lõpule eelneva üheksa kuu jooksul hindab järelevalvenõukogu järgmist:

a) esimesel ametiajal saavutatud tulemused ja nende saavutamise viis;

b) Euroopa Pangandusjärelevalve ülesanded ja nõuded järgmistel aastatel.

Järelevalvenõukogu võib hinnangut arvesse võttes pikendada eesistuja ametiaega üks kord, tingimusel et Euroopa Parlament kiidab selle heaks.

5. Eesistuja võib ametist vabastada üksnes Euroopa Parlament järelevalvenõukogu otsuse alusel.

Eesistuja ei või takistada järelevalvenõukogu arutamast eesistujaga seotud küsimusi, eriti vajadust ta ametist vabastada, ning ta ei osale selliste küsimuste arutamisel.

Artikkel 49

Sõltumatus

Ilma et see piiraks järelevalvenõukogu rolli seoses eesistuja ülesannetega, ei küsi ega võta eesistuja vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja asutustelt, liikmesriikide valitsustelt ja muudelt avalik- või eraõiguslikelt isikutelt.

Liikmesriigid, liidu institutsioonid või asutused ega ükski muu avalik- või eraõiguslik isik ei püüa eesistujat tema ülesannete täitmisel mõjutada.

Kooskõlas artiklis 68 osutatud personalieeskirjadega kehtib eesistuja suhtes pärast ametist lahkumist endiselt siduv kohustus käituda ausalt ja diskreetselt, kui talle pakutakse teatud ametikohta või soodustusi.

▼M1

Artikkel 49a

Kulud

Eesistuja avalikustab peetud koosolekud ja saadud hüved. Kulutused registreeritakse avalikult kooskõlas personalieeskirjadega.

▼B

Artikkel 50

Aruandlus

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad kutsuda eesistuja või tema asendusliikme tegema avaldusi, austades täielikult tema sõltumatust. Eesistuja teeb Euroopa Parlamendis avaldusi ning vastab selle liikmete kõikidele küsimustele iga kord, kui seda palutakse.

2. Kui Euroopa Parlament seda nõuab, esitab eesistuja vähemalt 15 päeva enne lõikes 1 osutatud avalduse tegemist Euroopa Parlamendile kirjaliku aruande Euroopa Pangandusjärelevalve tegevuse kohta.

3. Lisaks artiklites 11–18, 20 ja 33 osutatud teabele sisaldab aruanne ka Euroopa Parlamendi poolt konkreetselt nõutud asjakohast teavet.

4. JAGU

Tegevdirektor

Artikkel 51

Ametisse nimetamine

1. Euroopa Pangandusjärelevalvet juhib tegevdirektor, kes on täiskohaga sõltumatu spetsialist.

2. Järelevalvenõukogu nimetab tegevdirektori ametisse pärast avalikku valikumenetlust ja Euroopa Parlamendi heakskiitu, arvestades pädevust, oskusi ning teadmisi finantseerimisasutuste ja finantsturgude kohta, kogemusi finantsjärelevalve ja -regulatsiooni valdkonnas ning juhtimiskogemust.

3. Tegevdirektori ametiaeg on viis aastat ja seda võib ühe korra pikendada.

4. Tegevdirektori ametiaja lõpule eelneva üheksa kuu jooksul hindab järelevalvenõukogu eelkõige järgmist:

a) esimesel ametiajal saavutatud tulemused ja nende saavutamise viis;

b) Euroopa Pangandusjärelevalve ülesanded ja nõuded järgmistel aastatel.

Järelevalvenõukogu võib esimeses lõigus osutatud hinnangut arvestades pikendada tegevdirektori ametiaega ühe korra.

▼B

5. Tegevdirektori võib ametist vabastada üksnes järelevalvenõukogu otsusega.

Artikkel 52

Sõltumatus

Ilma et see piiraks juhatuse ja järelevalvenõukogu rolli seoses tegevdirektori ülesannetega, ei küsi ega võta tegevdirektor vastu juhiseid liidu institutsioonidelt või asutustelt, liikmesriikide valitsustelt ja muudelt avalik- või eraõiguslikelt isikutelt.

Liikmesriigid, liidu institutsioonid või asutused ega ükski muu avalik- või eraõiguslik isik ei püüa tegevdirektorit tema ülesannete täitmisel mõjutada

Vastavalt artiklis 68 osutatud personalieeskirjadele on tegevdirektoril ka pärast ametist lahkumist endiselt siduv kohustus käituda ausalt ja diskreetselt, kui talle pakutakse teatud ametikohta või soodustusi.

▼M1

Artikkel 52a

Kulud

Tegevdirektor avalikustab peetud koosolekud ja saadud hüved. Kulutused registreeritakse avalikult kooskõlas personalieeskirjadega.

▼B

Artikkel 53

Ülesanded

1. Tegevdirektor vastutab Euroopa Pangandusjärelevalve juhtimise eest ja valmistab ette juhatuse tööd.

2. Tegevdirektor vastutab Euroopa Pangandusjärelevalve iga-aastase tööprogrammi rakendamise eest lähtuvalt järelevalvenõukogu suunistest ning teda kontrollib juhatus.

3. Tegevdirektor võtab kõik vajalikud meetmed, eelkõige võtab vastu sise-eeskirjad ja avaldab teatised, et tagada Euroopa Pangandusjärelevalve toimimine, nagu on ette nähtud käesoleva määrusega.

4. Tegevdirektor koostab artikli 47 lõikes 2 osutatud mitmeaastase tööprogrammi.

▼B

5. Iga aasta 30. juuniks koostab tegevdirektor artikli 47 lõikes 2 osutatud tööprogrammi järgmiseks aastaks.

6. Tegevdirektor koostab Euroopa Pangandusjärelevalve esialgse eelarveprojekti vastavalt artiklile 63 ja rakendab Euroopa Pangandusjärelevalve eelarvet vastavalt artiklile 64.

7. Tegevdirektor koostab igal aastal aruande kavandi, mille ühes jaos käsitletakse Euroopa Pangandusjärelevalve õiguslikku ja järelevalvealast tegevust ning teises jaos finants- ja halduskü simusi.

8. Tegevdirektor kasutab talle Euroopa Pangandusjärelevalve töötajate suhtes artikli 68 kohaselt antud volitusi ja lahendab personaliküsimusi.

IV PEATÜKK

EUROOPA JÄRELEVALVEASUTUSTE ÜHISED ORGANID

1. JAGU

Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee

Artikkel 54

Asutamine

1. Käesolevaga asutatakse Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee.

2. Ühiskomitee toimib foorumina, kus Euroopa Pangandusjärelevalve teeb korrapärast ja tihedat koostööd Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ja Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) ning tagab töö valdkonnaülese ühtluse, eelkõige järgmistes küsimustes:

— finantskonglomeraadid;

— raamatupidamine ja auditeerimine;

— mikrousaldatavuse analüüs sektoriüleste arengute, riskide ja ohtude kohta finantsstabiilsuse tagamiseks;

— jaeinvesteerimistooted;

— rahapesuvastased meetmed ning

— teabevahetus Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ning suhete arendamine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa järelevalveasutuste vahel.

▼B

3. Ühiskomiteel on Euroopa järelevalveasutuste eraldatud töötajad, kes moodustavad sekretariaadi. Euroopa Pangandusjärelevalve eraldab piisavad vahendid haldus-, infrastruktuuri- ja tegevuskulude katmiseks.

4. Kui finantseerimisasutuse tegevus hõlmab eri valdkondi, lahendab ühiskomitee erimeelsused vastavalt artiklile 56.

Artikkel 55

Koosseis

1. Ühiskomitee koosneb Euroopa järelevalveasutuste eesistujatest ning vajaduse korral artikli 57 kohaselt loodud allkomiteede eesistujatest.

2. Tegevdirektor, komisjoni esindaja ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu esindaja kutsutakse ühiskomitee koosolekutele ja ka artiklis 57 osutatud allkomiteede koosolekutele vaatlejatena.

3. Ühiskomitee eesistuja nimetatakse ametisse iga-aastase rotatsiooni alusel Euroopa järelevalveasutuste eesistujate hulgast. Ühiskomitee eesistuja on ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ase-eesistuja.

4. Ühiskomitee võtab vastu ja avaldab oma kodukorra. Kodukorras võidakse täpsustada ühiskomitee koosolekute täiendavad osalised.

Ühiskomitee tuleb kokku vähemalt kord kahe kuu tagant.

Artikkel 56

Ühised seisukohad ja õigusaktid

II peatüki kohaste ülesannete ulatuses ja eelkõige seoses direktiivi 2002/87/EÜ rakendamisega peab Euroopa Pangandusjärelevalve vajaduse korral jõudma ühistele seisukohtadele Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve).

Käesoleva määruse artiklite 10–15, 17, 18 või 19 kohased õigusaktid, mis on seotud direktiivi 2002/87/EÜ kohaldamise või artikli 1 lõikes 2 osutatud muude selliste liidu õigusaktide kohaldamisega, mis kuuluvad ka Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) või Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) pädevusse, võtavad vastavalt Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) vastu samal ajal.

▼B

Artikkel 57

Allkomiteed

1. Artikli 56 kohaldamisel luuakse ühiskomitee allkomiteena finantskonglomeraatide allkomitee.

2. Kõnealusesse allkomiteesse kuuluvad artikli 55 lõikes 1 osutatud isikud ja iga liikmesriigi ajaomase pädeva asutuse töötajate üks kõrgetasemeline esindaja.

3. Allkomitee valib oma liikmete hulgast eesistuja, kes on ka ühiskomitee liige.

4. Ühiskomitee võib luua täiendavaid allkomiteesid.

2. JAGU

Apellatsiooninõukogu

Artikkel 58

Koosseis ja tegevus

1. Apellatsiooninõukogu on Euroopa järelevalveasutuste ühine organ.

2. Apellatsiooninõukogul on kuus liiget ja kuus asendusliiget, kellel on hea reputatsioon, tõendatud teadmised asjakohases valdkonnas ning piisav erialane töökogemus, sealhulgas järelevalvealane töökogemus panganduse, kindlustuse, tööandjapensionide, väärtpaberiturgude või muude finantsteenuste valdkonnas, ning kes ei ole pädevate asutuste või muude Euroopa Pangandusjärelevalve tegevusse kaasatud liikmesriikide asutuste või liidu institutsioonide ametis olevad töötajad. Apellatsiooninõukogu liikmetel peavad olema piisavad õigusalased teadmised, et anda õigusalast nõu Euroopa Pangandusjärelevalve volituste teostamise seaduslikkuse kohta.

Apellatsiooninõukogu määrab oma presidendi.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve juhatus nimetab ametisse apellatsiooninõukogu kaks liiget ja kaks asendusliiget komisjoni esitatud nimekirja alusel pärast avaliku osalemiskutse avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* ja olles konsulteerinud järelevalvenõukoguga.

Teised liikmed nimetatakse ametisse kooskõlas määrusega (EL) nr 1094/2010 ja määrusega (EL) nr 1095/2010.

4. Apellatsiooninõukogu liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega võib üks kord pikendada.

▼B

5. Euroopa Pangandusjärelevalve juhatuse poolt ametisse nimetatud apellatsiooninõukogu liiget ei tohi tema ametiaja jooksul ametist vabastada, välja arvatud juhul, kui liige on süüdi tõsises üleastumises, mille puhul juhatus teeb pärast järelevalvenõukoguga konsulteerimist sellekohase otsuse.

6. Apellatsiooninõukogu võtab otsuseid vastu oma kuuest liikmest vähemalt nelja häälteenamuse alusel. Kui edasikaevatud otsus kuulub käesoleva määruse reguleerimisalasse, peab kõnealuse otsustava enamuse hulka kuuluma vähemalt üks kahest Euroopa Pangandusjärelevalve poolt ametisse nimetatud apellatsiooninõukogu liikmest.

7. Apellatsiooninõukogu kutsub vajaduse korral kokku selle president.

8. Euroopa järelevalveasutused tagavad apellatsiooninõukogule piisava tegevustoetuse ja sekretariaaditeenused ühiskomitee kaudu.

Artikkel 59

Sõltumatus ja erapooletus

1. Apellatsiooninõukogu liikmed on oma otsuste tegemisel sõltumatud. Nad ei ole seotud ühegi juhisega. Nad ei tohi täita Euroopa Pangandusjärelevalves, selle juhatuses ega järelevalvenõukogus muid ülesandeid.

2. Apellatsiooninõukogu liikmed ei tohi kaebuse menetlemises osaleda, kui neil on sellega seotud isiklikud huvid, kui nad on olnud varem ühe menetlusosalise esindajad või kui nad on osalenud edasikaevatud otsuse tegemises.

3. Kui mõni apellatsiooninõukogu liige leiab ühel lõigetes 1 ja 2 nimetatud põhjusel või mis tahes muul põhjusel, et tema kaasliige ei peaks osalema kaebuse menetlemises, teatab liige sellest apellatsiooninõukogule.

4. Apellatsioonimenetluse iga osaline võib igal lõigetes 1 ja 2 osutatud põhjusel või erapoolikuse kahtluse korral taotleda apellatsiooninõukogu liikme taandamist.

Taandamistaotluse aluseks ei või olla liikme kodakondsus ja seda ei võeta vastu, kui taandamistaotluse põhjusest teadlik olev apellatsioonimenetluse osaline on juba alustanud menetlust muudel alustel kui apellatsiooninõukogu koosseisu vaidlustamine.

▼B

5. Apellatsiooninõukogu teeb otsuse lõigetes 1 ja 2 osutatud juhtudel võetavate meetmete kohta ilma asjaomase liikme osavõtuta.

Asjaomane liige asendatakse selle otsuse tegemiseks apellatsiooninõukogus tema asendajaga. Kui asendaja on samas olukorras, määrab Euroopa Pangandusjärelevalve eesistuja asendusliikme olemasolevate asendajate seast.

6. Apellatsiooninõukogu liikmed kohustuvad tegutsema sõltumatult avalikes huvides.

Selleks esitavad nad kohustuste deklaratsiooni ja huvide deklaratsiooni, millega tunnistavad kas mis tahes huvide puudumist, mida võib pidada nende sõltumatust kahjustavaks, või selliste otseste või kaudsete huvide olemasolu.

Kõnealused deklaratsioonid esitatakse igal aastal kirjalikult ning need avalikustatakse.

V PEATÜKK

ÕIGUSKAITSEMEETMED

Artikkel 60

Kaebused

1. Iga füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas pädevad asutused, võivad esitada kaebuse artiklite 17, 18 ja 19 kohaste Euroopa Pangandusjärelevalve otsuste ja muude artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu õigusaktide kohaselt tehtud Euroopa Pangandusjärelevalve otsuste peale, mis on talle adresseeritud, või sellise otsuse peale, mis teda vormiliselt teisele isikule adresseeritud otsusena siiski otseselt ja isiklikult puudutab.

2. Kaebus koos selle põhjendustega esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalvele kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest asjaomasele isikule või, kui seda ei ole tehtud, kahe kuu jooksul alates päevast, mil Euroopa Pangandusjärelevalve oma otsuse avaldas.

Apellatsiooninõukogu teeb kaebuse kohta otsuse kahe kuu jooksul pärast kaebuse esitamist.

3. Lõike 1 kohaselt esitatud kaebus ei peata otsuse täitmist.

Apellatsiooninõukogu võib vaidlustatud otsuse täitmise siiski peatada, kui ta leiab, et olukord seda nõuab.

4. Kui kaebus on vastuvõetav, vaatab apellatsiooninõukogu kaebuse läbi, et kindlaks teha, kas kaebus on põhjendatud. Ta kutsub apellatsioonimenetluse osalisi esitama kindlaksmääratud aja jooksul märkusi apellatsiooninõukogu enda poolt saadetud teadete või apellatsioonimenetluse teiste osaliste avalduste kohta. Apellatsioonimenetluse osalistel on õigus anda suulisi seletusi.

▼B

5. Apellatsiooninõukogu võib Euroopa Pangandusjärelevalve pädeva organi poolt tehtud otsuse kinnitada või saata juhtumi uueks läbivaatamiseks Euroopa Pangandusjärelevalve pädevale organile. Kõnealuse organi jaoks on apellatsiooninõukogu otsus siduv ning ta võtab asjaomase juhtumiga seoses vastu muudetud otsuse.

6. Apellatsiooninõukogu võtab vastu ja avalikustab oma kodukorra.

7. Apellatsiooninõukogu otsused peavad olema põhjendatud ja Euroopa Pangandusjärelevalve avalikustab need.

Artikkel 61

Euroopa Liidu Kohtusse kaebamine

1. Euroopa Liidu Kohtule võib esitada hagi vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 263, et vaidlustada apellatsiooninõukogu otsus või Euroopa Pangandusjärelevalve otsus, kui puudub apellatsiooninõukogule edasikaebamise õigus.

2. Liikmesriigid ja liidu institutsioonid, samuti kõik füüsilised ja juriidilised isikud võivad vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 263 esitada hagi Euroopa Pangandusjärelevalve otsuse peale vahetult Euroopa Liidu Kohtule.

3. Kui Euroopa Pangandusjärelevalvel on toimingu tegemise kohustus, ent ta ei tee otsust, võib Euroopa Liidu Kohtule esitada tegevusetuse hagi vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 265.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve võtab vajalikud meetmed Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks.

VI PEATÜKK

FINANTSSÄTTED

Artikkel 62

Euroopa Pangandusjärelevalve eelarve

1. Euroopa Pangandusjärelevalve kui nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmääruse kohta) ([1]) (edaspidi „finantsmäärus”) artikli 185 kohase liidu asutuse tulu koosneb eelkõige järgmiste vahendite kombinatsioonist:

a) finantseerimisasutuste järelevalve eest vastutavate liikmesriigi avalikõiguslike asutuste kohustuslikud osamaksed, mis tehakse vastavalt üleminekusätteid käsitleva protokolli (nr 36) artikli 3 lõikes 3 sätestatud häältearvestussüsteemil põhinevale valemile. Käesoleva artikli kohaldamisel kohaldatakse üleminekusätteid käsitleva protokolli (nr 36) artikli 3 lõike 3 sätteid ka pärast kõnealuses sättes kehtestatud tähtaja (31. oktoober 2014) möödumist;

([1]) EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

▼B

b) liidu toetus, mis kantakse Euroopa Liidu üldeelarvesse (komisjoni jagu);

c) Euroopa Pangandusjärelevalvele makstavad tasud juhtudel, mis on täpsustatud liidu vastavates õigusaktides.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve kulud hõlmavad vähemalt personali-, palga-, haldus-, infrastruktuuri-, kutsealase koolituse ja tegevuskulusid.

3. Tulud ja kulud peavad olema tasakaalus.

4. Igaks eelarveaastaks (vastab kalendriaastale) koostatakse Euroopa Pangandusjärelevalve kõigi tulude ja kulude eelarvestus, mis esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve eelarves.

Artikkel 63

Eelarve koostamine

1. Iga aasta 15. veebruariks koostab tegevdirektor järgmiseks eelarveaastaks tulude ja kulude kalkulatsiooni eelnõu ning edastab selle koos ametikohtade loeteluga juhatusele ja järelevalvenõukogule. Järelevalvenõukogu koostab igal aastal tegevdirektori poolt koostatud ja juhatuse poolt kinnitatud tulude ja kulude kalkulatsiooni eelnõu põhjal Euroopa Pangandusjärelevalve järgmise eelarveaasta tulude ja kulude kalkulatsiooni. Järelevalvenõukogu edastab selle ametikohtade loetelu kavandit sisaldava kalkulatsiooni komisjonile hiljemalt 31. märtsiks. Enne kalkulatsiooni vastuvõtmist kinnitab juhatus tegevdirektori koostatud kalkulatsiooni eelnõu.

2. Komisjon edastab kalkulatsiooni koos Euroopa Liidu eelarve projektiga Euroopa Parlamendile ja nõukogule (edaspidi koos „eelarvepädevad institutsioonid”).

3. Selle kalkulatsiooni põhjal kannab komisjon Euroopa Liidu eelarve projekti kalkulatsioonid, mida ta peab ametikohtade loetelu jaoks vajalikuks, ning üldeelarvest eraldatava toetuse summa, mille ta esitab eelarvepädevatele institutsioonidele vastavalt ELi toimimise lepingu artiklitele 313 ja 314.

4. Eelarvepädevad institutsioonid võtavad vastu Euroopa Pangandusjärelevalve ametikohtade loetelu. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad Euroopa Pangandusjärelevalve toetuseks kasutatavad assigneeringud.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve eelarve võtab vastu järelevalvenõukogu. See muutub lõplikuks pärast Euroopa Liidu üldeelarve lõplikku vastuvõtmist. Vajaduse korral tehakse selles vastavaid kohandusi.

▼B

6. Juhatus teatab eelarvepädevatele institutsioonidele viivitamata oma kavatsusest viia ellu projekte, millel võib olla oluline finantsmõju tema eelarve rahastamisele, eelkõige kinnisvaraga seotud projektide, näiteks hoonete üürimise või ostmise korral. Ta teavitab sellest komisjoni. Kui emb-kumb eelarvepädev institutsioon kavatseb esitada oma arvamuse, teavitab ta kahe nädala jooksul pärast projekti kohta teate saamist Euroopa Pangandusjärelevalvet sellise arvamuse esitamise kavatsusest. Kui vastust ei saada, võib Euroopa Pangandusjärelevalve jätkata kavandatud tegevust.

▼M1

_____

▼B

Artikkel 64

Eelarve täitmine ja kontroll

1. Tegevdirektor on eelarvevahendite käsutaja ning täidab Euroopa Pangandusjärelevalve eelarvet.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve peaarvepidaja saadab komisjoni peaarvepidajale ja kontrollikojale hiljemalt iga järgmise eelarveaasta 1. märtsiks esialgse raamatupidamisaruande koos aruandega, mis käsitleb eelmise eelarveaasta eelarve täitmist ja finantsjuhtimist. Euroopa Pangandusjärelevalve peaarvepidaja saadab hiljemalt järgmise aasta 31. märtsiks eelmise eelarveaasta eelarve täitmist ja finantsjuhtimist käsitleva aruande ka järelevalvenõukogu liikmetele, Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Komisjoni peaarvepidaja konsolideerib seejärel institutsioonide ja detsentraliseeritud asutuste esialgsed raamatupidamisaruanded vastavalt finantsmääruse artiklile 128.

3. Pärast kontrollikojalt finantsmääruse artikli 129 kohaselt esitatud märkuste saamist Euroopa Pangandusjärelevalve esialgse raamatupidamisaruande kohta koostab tegevdirektor omal vastutusel Euroopa Pangandusjärelevalve lõpliku raamatupidamisaruande ning edastab selle juhatusele arvamuse saamiseks.

4. Juhatus esitab arvamuse Euroopa Pangandusjärelevalve lõpliku raamatupidamisaruande kohta.

5. Tegevdirektor edastab selle lõpliku raamatupidamisaruande koos juhatuse arvamusega järgmise eelarveaasta 1. juuliks järelevalvenõukogu liikmetele, Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale.

6. Lõplik raamatupidamisaruanne avaldatakse.

7. Tegevdirektor saadab kontrollikojale vastuse kontrollikoja märkuste kohta 30. septembriks. Vastuse koopia saadab tegevdirektor ka juhatusele ja komisjonile.

▼B

8. Euroopa Parlamendi taotluse korral esitab tegevdirektor Euroopa Parlamendile finantsmääruse artikli 146 lõike 3 kohaselt kogu teabe, mida on vaja asjaomase eelarveaasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse tõrgeteta kohaldamiseks.

9. Kvalifitseeritud häälteenamusega otsustava nõukogu soovituse põhjal kiidab Euroopa Parlament Euroopa Pangandusjärelevalve tegevuse aasta N eelarve (mis koosneb Euroopa Liidu üldeelarvest ja pädevatelt asutustelt laekuvatest tuludest) täitmisel heaks enne 15. maid aastal N + 2.

Artikkel 65

Finantseeskirjad

Juhatus võtab pärast komisjoniga konsulteerimist vastu Euroopa Pangandusjärelevalve suhtes kohaldatavad finantseeskirjad. Kõnealused eeskirjad ei või kalduda kõrvale komisjoni 19. novembri 2002. aasta määrusest (EÜ, Euratom) nr 2343/2002raamfinantsmääruse kohta asutustele, millele viidatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artiklis 185, ([1]) välja arvatud juhul, kui see on vajalik lähtuvalt Euroopa Pangandusjärelevalve toimimise eriomastest vajadustest ning kui on olemas komisjoni eelnev nõusolek.

Artikkel 66

Pettustevastased meetmed

1. Pettuste, korruptsiooni ja muu illegaalse tegevuse vastu võitlemise eesmärgil kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pangandusjärelevalve suhtes ilma piiranguteta.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve ühineb institutsioonidevahelise kokkuleppega, mis käsitleb OLAFi sisejuurdlust, ning võtab viivitamata vastu asjakohased sätted, mida kohaldatakse Euroopa Pangandusjärelevalve kõigi töötajate suhtes.

3. Rahastamisotsustes ning nendest tulenevates lepingutes ja õigusaktides sätestatakse selgesõnaliselt, et kontrollikoda ja OLAF võivad vajadusel teha Euroopa Pangandusjärelevalve poolsest rahastamisest kasu saajate ning raha jaotamise eest vastutavate töötajate juures kohapealseid kontrolle.

VII PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 67

Privileegid ja immuniteedid

Euroopa Pangandusjärelevalve ja selle töötajate suhtes kohaldatakse ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli (nr 7).

([1]) EÜT L 357, 31.12.2002, lk 72.

▼B

Artikkel 68

Töötajad

1. Euroopa Pangandusjärelevalve töötajate, sealhulgas tema tegevdirektori ja eesistuja suhtes kohaldatakse personalieeskirju, muude teenistujate teenistustingimusi ning nende kohaldamiseks liidu institutsioonide poolt ühiselt vastu võetud eeskirju.

2. Juhatus võtab komisjoni nõusolekul vastu vajalikud rakendusmeetmed vastavalt personalieeskirjade artiklis 110 sätestatud korrale.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve kasutab oma töötajate suhtes neid volitusi, mis on antud ametisse nimetavale ametiisikule personalieeskirjadega ja töölepinguid sõlmivale ametisikule muude teenistujate teenistustingimustega.

4. Juhatus võtab vastu sätted, millega lubatakse lähetada liikmesriikide eksperte Euroopa Pangandusjärelevalvesse.

Artikkel 69

Euroopa Pangandusjärelevalve vastutus

1. Lepinguvälise vastutuse korral hüvitab Euroopa Pangandusjärelevalve vastavalt liikmesriikide seaduste ühistele põhimõtetele kõik kahjud, mida Euroopa Pangandusjärelevalve või selle töötajad oma kohustuste täitmisel on tekitanud. Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuulub kõikide selliste kahjude hüvitamisega seotud vaidluste lahendamine.

2. Töötajate isiklikku rahalist vastutust ja distsiplinaarvastutust Euroopa Pangandusjärelevalve ees reguleerivad Euroopa Pangandusjärelevalve töötajate suhtes kohaldatavad asjaomased sätted.

Artikkel 70

Ametisaladuse hoidmise kohustus

1. Euroopa Pangandusjärelevalve järelevalvenõukogu liikmetel, juhatusel, tegevdirektoril ja töötajatel, sealhulgas liikmesriikidest ajutiselt lähetatud ametnikel ja kõikidel teistel Euroopa Pangandusjärelevalve heaks lepinguliselt töötavatel isikutel on kohustus hoida ametisaladust vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 339 ning asjaomastele liidu õigusaktide sätetele, isegi pärast oma ametikohustuste lõppemist.

Nende suhtes kohaldatakse personalieeskirjade artiklit 16.

Kooskõlas personalieeskirjadega on töötajatel ka pärast ametist lahkumist endiselt siduv kohustus käituda ausalt ja diskreetselt, kui neile pakutakse teatud ametikohta või soodustusi.

▼B

Liikmesriigid, liidu institutsioonid ja asutused ega ükski muu avalik- või eraõiguslik isik ei püüa Euroopa Pangandusjärelevalve töötajaid mõjutada.

2. Ilma et see piiraks kriminaalõigusega reguleeritud juhtumeid, ei tohi lõikes 1 osutatud isikud avaldada ühelegi isikule ega asutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud andmed, mis on esitatud kokkuvõttena või koondvormis, nii et üksikuid finantseerimisasutusi ei ole võimalik identifitseerida.

Peale selle ei takista lõike 1 ja käesoleva lõike esimese lõigu kohased kohustused Euroopa Pangandusjärelevalvet ja liikmesriikide järelevalveasutusi kasutamast teavet artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktide täitmise tagamiseks, eriti otsuste tegemise menetlustes.

3. Lõiked 1 ja 2 ei takista Euroopa Pangandusjärelevalvel vahetamast teavet liikmesriikide järelevalveasutustega kooskõlas käesoleva määrusega ja muude liidu õigusaktidega, mida kohaldatakse finantseerimisasutuste suhtes.

Kõnealuse teabe suhtes kohaldatakse lõigetes 1 ja 2 osutatud ametisaladuse hoidmise kohustuse tingimusi. Euroopa Pangandusjärelevalve sätestab oma kodukorras lõigetes 1 ja 2 osutatud konfidentsiaalsuseeskirjade rakendamise praktilise korra.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve kohaldab komisjoni 29. novembri 2001. aasta otsust 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom, millega muudetakse komisjoni töökorda ([1]).

Artikkel 71

Andmekaitse

Käesolev määrus ei piira liikmesriikide kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega vastavalt direktiivile 95/46/EÜ ega Euroopa Pangandusjärelevalve kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega vastavalt määrusele (EÜ) nr 45/2001, kui ta täidab oma ülesandeid.

Artikkel 72

Juurdepääs dokumentidele

1. Euroopa Pangandusjärelevalve valduses olevate dokumentide suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1049/2001.

2. Juhatus võtab 31. maiks 2011 vastu praktilised meetmed määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaldamiseks.

([1]) EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1.

▼B

3. Euroopa Pangandusjärelevalve poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklile 8 vastu võetud otsused võib pärast apellatsioonikaebuse esitamist vajaduse korral kaevata edasi ombudsmanile või esitada hagi Euroopa Liidu Kohtule kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklites 228 ja 263 sätestatud tingimustega.

Artikkel 73

Keelte kasutamise kord

1. Euroopa Pangandusjärelevalve suhtes kohaldatakse nõukogu määrust nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled ([1]).

2. Juhatus teeb otsuse keelte kasutamise sisekorra kohta Euroopa Pangandusjärelevalves.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve toimimiseks vajalikke tõlketeenuseid osutab Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus.

Artikkel 74

Peakontori asukoha kokkulepe

Vajalikud kokkulepped, milles käsitletakse Euroopa Pangandusjärelevalvele asukohaliikmesriigis eraldatavaid ruume ja selle riigi pakutavaid vahendeid ning Euroopa Pangandusjärelevalve asukohaliikmesriigis tegevdirektori, juhatuse liikmete, Euroopa Pangandusjärelevalve töötajate ja nende perekonnaliikmete suhtes kohaldatavaid erieeskirju, sätestatakse Euroopa Pangandusjärelevalve ja asukohaliikmesriigi vahelises peakorterit käsitlevas lepingus, mis sõlmitakse pärast juhatuse heakskiidu saamist.

Kõnealune liikmesriik loob parimad võimalikud tingimused Euroopa Pangandusjärelevalve nõuetekohaseks toimimiseks, sealhulgas tagab mitmekeelse ja Euroopale orienteeritud koolihariduse ning asjakohase transpordiühenduse.

Artikkel 75

Kolmandate riikide osalemine

1. Euroopa Pangandusjärelevalve töös on võimalik osaleda kolmandatel riikidel, kes on sõlminud liiduga lepingu, millega nad on võtnud vastu ja kohaldavad liidu õigust Euroopa Pangandusjärelevalve pädevusvaldkonnas, nagu on osutatud artikli 1 lõikes 2.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve võib teha koostööd lõikes 1 osutatud riikidega, kes kohaldavad artikli 1 lõikes 2 osutatud Euroopa Pangandusjärelevalve pädevusvaldkondades samaväärseks tunnistatud õigusakte nii, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artikli 216 kohaselt liidu poolt sõlmitud rahvusvahelistes lepingutes.

([1]) EÜT 17, 6.10.1958, lk 385.

▼B

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud lepingute asjakohaste sätete alusel sõlmitakse kokkulepped, milles täpsustatakse eelkõige lõikes 1 osutatud riikide Euroopa Pangandusjärelevalve töös osalemise iseloom, ulatus ja menetluslikud aspektid, sealhulgas rahaliste osamaksete ja töötajatega seotud sätteid. Nendega võidakse ette näha vaatleja saatmine järelevalvenõukogusse, kuid tagatakse, et kõnealused riigid ei osale üksikute finantseerimisasutustega seotud aruteludes, v.a otsese huvi korral.

VIII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 76

Ettevalmistavad meetmed

1. Pärast käesoleva määruse jõustumist ja enne Euroopa Pangandusjärelevalve asutamist teeb Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee tihedat koostööd komisjoniga, et valmistada ette Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee asendamine Euroopa Pangandusjärelevalvega.

2. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve on asutatud, vastutab komisjon Euroopa Pangandusjärelevalve haldusliku loomise ja esialgse haldustegevuse eest seni, kuni Euroopa Pangandusjärelevalve on nimetanud ametisse tegevdirektori.

Selleks võib komisjon kuni ajani, mil tegevdirektor asub täitma oma ülesandeid pärast tema ametisse nimetamist järelevalvenõukogu poolt vastavalt artiklile 51, määrata ajutiselt ametisse ühe ametniku, kes täidab tegevdirektori ülesandeid. Kõnealune periood piirdub ajavahemikuga, mis on vajalik Euroopa Pangandusjärelevalve tegevdirektori ametisse nimetamiseks.

Ajutine tegevdirektor võib lubada kõigi Euroopa Pangandusjärelevalve eelarves ette nähtud krediidiga kaetud maksete tegemist, kui juhatus on need heaks kiitnud, ning võib sõlmida lepinguid, sealhulgas töölepinguid, pärast Euroopa Pangandusjärelevalve ametikohtade loetelu vastuvõtmist.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamine ei piira järelevalvenõukogu ja juhatuse volitusi.

4. Euroopa Pangandusjärelevalvet käsitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee õigusjärglasena. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee kõik varad ja kohustused ning kõik pooleliolevad toimingud antakse hiljemalt Euroopa Pangandusjärelevalve asutamise kuupäeval automaatselt üle Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee koostab aruande oma varade ja kohustuste lõppseisu kohta kõnealuse üleandmise kuupäeva seisuga. Kõnealuse aruande auditeerivad ja kinnitavad Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee ja komisjon.

▼B

Artikkel 77

Personali käsitlevad üleminekusätted

1. Erandina artiklist 68 kehtivad kõik Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee või selle sekretariaadi poolt sõlmitud ja 1. jaanuaril 2011 kehtivad töölepingud ja lähetuslepingud neis sätestatud tähtajani. Neid lepinguid ei või pikendada.

2. Kõikidele lõikes 1 osutatud lepingute alusel töötavatele töötajatele antakse võimalus sõlmida ajutise teenistuja leping muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaselt vastavalt Euroopa Pangandusjärelevalve ametikohtade loetelus ettenähtud palgaastmetele.

Lepingute sõlmimiseks volitatud asutus teeb pärast käesoleva määruse jõustumist sisemise valiku, mille puhul piirdutakse töötajatega, kellel on lepingud Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee või selle sekretariaadiga, et kontrollida tööle võetavate isikute pädevust, võimekust ja eetilisust. Sisemise valikumenetluse puhul võetakse täielikult arvesse oskusi ja kogemusi, mida asjaomane isik on näidanud oma eelmistes töösuhetes.

3. Edukatele kandidaatidele pakutakse sõltuvalt täidetavate ülesannete liigist ning tasemest ajutise teenistuja lepingut kestusega vähemalt eelmise lepingu tähtaja lõpuni.

4. Töölepinguid ja muid õiguslikke instrumente käsitleva siseriikliku õiguse kohaldamist jätkatakse nende eelneva lepinguga töötajate suhtes, kes ei taotle ajutise teenistuja lepingut või kellele ei pakuta lõike 2 kohaselt ajutise teenistuja lepingut.

Artikkel 78

Siseriiklikud õigusnormid

Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva määruse tõhusa kohaldamise tagamiseks vajalikud siseriiklikud õigusnormid.

Artikkel 79

Muudatused

Otsust nr 716/2009/EÜ muudetakse niivõrd, kuivõrd Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee jäetakse nimetatud otsuse lisa B jaos sätestatud toetusesaajate loetelust välja.

Artikkel 80

Kehtetuks tunnistamine

Komisjoni otsus 2009/78/EÜ, millega luuakse Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee, tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2011.

▼B

Artikkel 81

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab hiljemalt 2. jaanuariks 2014 ning pärast seda iga kolme aasta järel üldaruande Euroopa Pangandusjärelevalve tegevuse ja käesoleva määrusega ette nähtud menetluste rakendamise tulemusena saadud kogemuste kohta. Kõnealuses aruandes hinnatakse muu hulgas järgmist:

a) pädevate asutuste saavutatud lähenemine järelevalve tavade osas;

   i) lähenemine pädevate asutuste funktsionaalse sõltumatuse ning hea ühingujuhtimise tavaga samaväärsete standardite osas;

   ii) Euroopa Pangandusjärelevalve erapooletus, objektiivsus ja autonoomsus;

b) järelevalvekolleegiumite toimimine;

c) tehtud edusammud lähenemise saavutamisel kriiside ennetamise, ohjamise ja lahendamise valdkonnas, sealhulgas liidu rahastamismehhanismide osas;

d) Euroopa Pangandusjärelevalve roll seoses süsteemse riskiga;

e) artiklis 38 sätestatud kaitseklausli kohaldamine;

f) artiklis 19 sätestatud siduva vahendajarolli kohaldamine.

2. Lõikes 1 osutatud aruandes hinnatakse ka, kas:

a) on asjakohane jätkata järelevalve teostamist panganduse, kindlustuse, tööandjapensionide, väärtpaberi- ja finantsturgude üle eraldi;

b) on asjakohane, et järelevalvet usaldatavusnormatiivide täitmise ja äritegevuse üle teostavad eraldi järelevalveasutused või üks järelevalveasutus;

c) on asjakohane lihtsustada ja tugevdada Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi struktuuri, selleks et suurendada ühtlust makro- ja mikrotasandi vahel ning Euroopa järelevalveasutuste vahel;

d) Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi areng on kooskõlas üldise arenguga;

e) Euroopa Finantsjärelevalve Süsteem on piisavalt mitmekülgne ja kvaliteetne;

f) vastutus ja läbipaistvus avalikustamise nõuete osas on piisav;

g) Euroopa Pangandusjärelevalvel on oma ülesannete täitmiseks piisavalt ressursse;

h) Euroopa Pangandusjärelevalve asukoht on sobiv või kas on asjakohane koondada Euroopa järelevalveasutused ühte asukohta, et parandada koostööd nende vahel.

▼M1

3. Üleeuroopalise ulatusega finantseerimisasutuste või infrastruktuuride üle otsese järelevalve teostamise küsimusega seoses koostab komisjon turusuundumusi, siseturu stabiilsust ja liidu kui terviku ühtekuuluvust arvesse võttes iga-aastase aruande selle kohta, kas Euroopa Pangandusjärelevalvele on kohane anda selles valdkonnas täiendavaid järelevalveülesandeid.

▼B

4. Aruanne ja sellega kaasnevad võimalikud ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

▼M1

Artikkel 81a

Hääletuskorra läbivaatamine

Alates kuupäevast, mil mitteosalevate liikmesriikide arv jõuab neljani, vaatab komisjon artiklites 41 ja 44 kirjeldatud hääletuskorra toimimise läbi ja esitab selle kohta Euroopa Parlamendile, Euroopa Ülemkogule ja nõukogule aruande, võttes arvesse kogemusi, mis on omandatud käesoleva määruse kohaldamisel.

▼B

Artikkel 82

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2011, v.a artikkel 76 ning artikli 77 lõiked 1 ja 2, mida kohaldatakse alates määruse jõustumise kuupäevast.

Euroopa Pangandusjärelevalve asutatakse 1. jaanuaril 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.